

Emil Brumaru

inedite

cu ilustrații
de
Răzvan Luscov

HUMANITĂS

Conceptie grafica și tehnoredactare
Răzvan Luscov

Ediție publicată de către Editura Humanitas

Emil Brumaru

POEZII

cu ilustrații de
Răzvan Luscov

ISBN 978-973-50-5081-8
ISBN 978-973-567-919-4
Descrierea CIP este disponibilă
la Biblioteca Națională a României

© HUMANITAS, 2015, pentru prezenta ediție

EDITURA HUMANITAS
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0372 743 382, 0723 684 194

Îmbătrânim de dragul morții...

Îmbătrânim de dragul morții?
Vrem să privim, deși-i târziu,
Cum sunt canaturile porții
Prin care trece tot ce-i viu?

Pășim prea repede? Ne-nghesuim?
Poate ne-așteaptă bucuria grea
Ca, în sfârșit, s-aflăm, să știm
Unde murim? De ce murim,
Când să-nțelegem ce-i cu noi am început abia?

Variațiuni pe aceeași temă...

Mi-am pus un coșmar sub pernă
 Și-am visat că sunt cisternă
 Plină cu ulei de mosc
 Care cade-n mine pleosc!
 De nu mă mai recunosc...
 Și-am sărit din pat ca arșă
 Cu cămașa-n cap întoarsă
 Ca să-mi pipăi la oglindă
 Curul, țâța aburindă,
 Pizda, dacă mai există,
 C-altfel viața-mi va fi tristă,
 Mai ales că sunt pipiță
 Și-n păr port o garofiță
 Și am zeci de tatuaje
 Ce produc la tipi blocaje
 Când mă-ntind toată pe plaje,
 De se miră și Cruduța
 Când mi-anvizajează puța...

Regina Mab

Erai subțirică, aveai țâțe și buci de Microzână,
Puse, sub hainile străvezii, la îndemână

Spre-a fi luate, pipăite, lucrate
Doi ochi pe față, doi ochi prin spate,

Când te îndoiai peste albe izvoare,
Sprijinindu-te-abia de undele-i clare.

Nu te lovea nici un flutur măcar,
Tu, cea plinuță de carne, coaptă de har,

Știind dinainte ce-o să se-ntâmpile
Dacă-ți dai părul cârlionțat de pe tample.

Chiar zefirii te ocoleau!
Ci doar îngerii te ciupeau de ici de colea-au!

Pofticioși ca și tine să-ți vânture-un pic
Rozaticul, treazul pe veci tiriflic.

Mâncai bine miresme, raze, rouri lichide,
Gâdilată-n subțiori de păroase omide,

Prinsă pe neașteptate în clești de rădaște,
Cu gândul nerușinat să te caște

În locuri mai intime, mai nepermise, mai ascunse,
Pe furiș cu uleiuri și unturi de porc mistreț unse.

Erai subțirică, conduceai țâțe și buci de Microzână
Și zbârâiaii să ne fii Micuța Stăpână

Depilată pe trupul mignon cu smântână
În fiecă vineri din săptămână...

Colind (2)

Colinde, colinde,
Lelița se-ntinde
Pe cer și în tinde
Frumos s-o călcăm
Si s-o colindăm.

Prin ea lucesc stele
Și dulci găurele
Prin care ies îngeri
Cu-arihuri cu-atingeri
Divine și-ntruna
Ni-e dată și luna
Rotund-n rotund
Cât dalbul ei fund.

Colinde, colinde,
Să spargem oglinde
Cât zarea cuprinde
Căci și-n bucățele
Mereu o să-nșele
Lelița, lelița
Pe cer cu gurița!

La anul ne umfli banul!!!

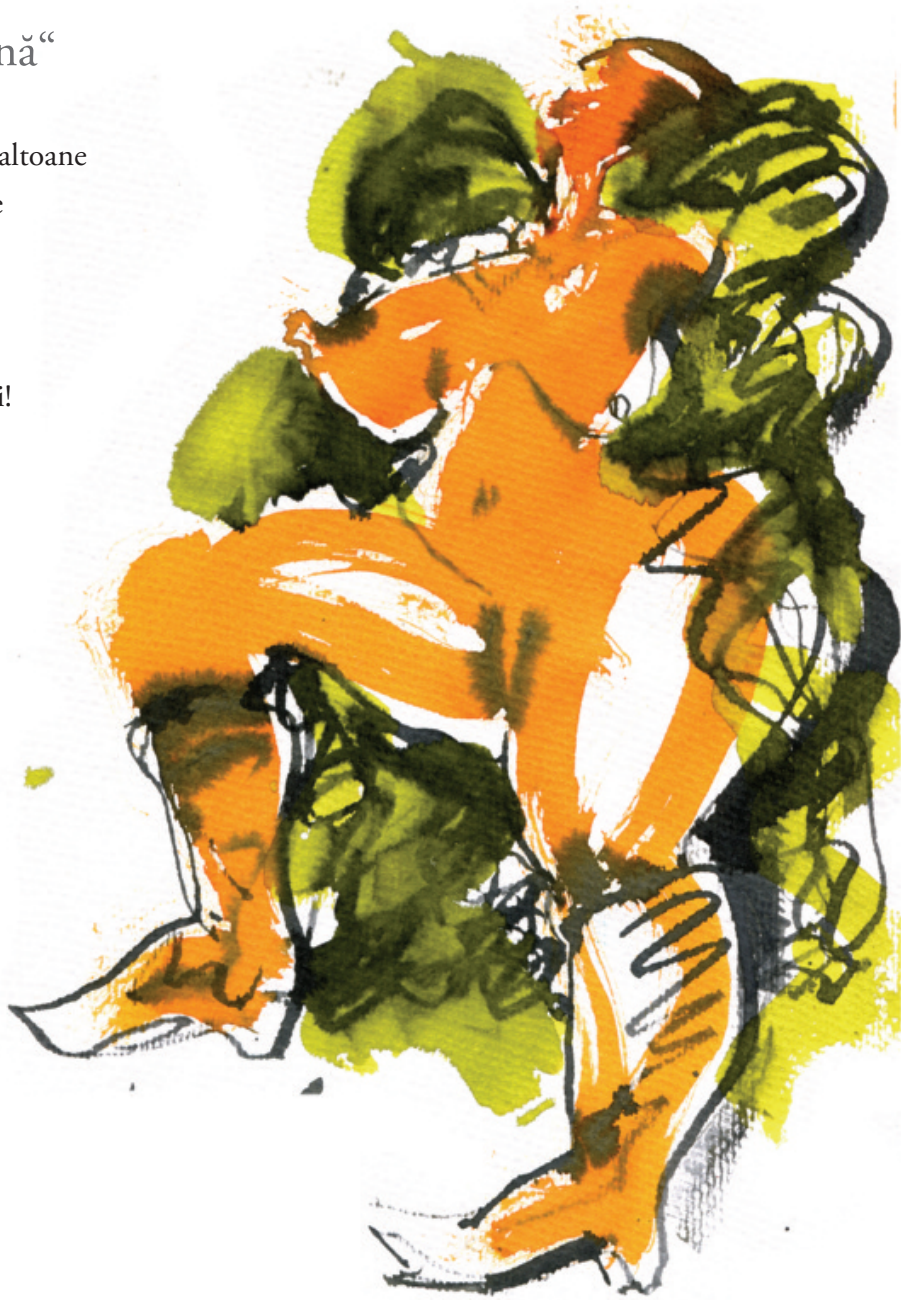
Rugăciune

Cum ne ducem, Doamne!? Unde, unde?
E un glas ce ne-ar putea răspunde?
Și chiar dacă ne-ar spune,-am înțelege?
Drumurile se-ncălcesc în suflet
Și nu-i nimeni nodul să-l dezlege,
Bine strâns. Și nici eu nu mă-ncumet...

Auzită la „tavernă“

Cizme, blugi, rochii, paltoane
 Ți-am luat de milioane
 Plus botox și silicoane
 Să fii a mai șto din fițe
 Ce se face mucii și crițe
 La petreceri cu condiții!

Uneori...

Mă trezeam deseori că merg pe o altă stradă decât eram pornit la început. Ființele mi se păreau că se uită la mine ca la un intrus incomod. Clădirile aveau un aer ciudat de abandonare, de părăsire totală, ca și cum nimeni din cei ce mergeau lângă mine nu le-ar fi locuit vreodată. Când încercam să cer o informație de la orișicine, observam că parcă nu-mi auzeau glasul, își continuau drumul netulburați. Și doar întrebam destul de politicos! Strada nu se mai termina și-mi era din ce în ce mai frică...

Colind (1)

Roata morii se-nvârtește:
Zvâc, zvâc, zvâc!
Morărița se ivește-n
Par-ma-lâc.

Are țațe de făină
Albă, din grâu fin,
Ci-o înțeapă o albină
În curul ei plin.

Ea cu foc își face-o cruce
Mare, scuipă-n sâni,
De mâncare-apoi se duce
Să de la rumâni.

Ei o pipăie pe craci,
La anul și la mulți saci!!!

Rugăciune (3)

O, caldă, moale mamă
La tine-n zori mă cheamă
Mirosul de plăcinte
Cu poala dinainte
Sumeasă pân'la brâu
De îți priveam în zare
Frumoasele picioare
Trecute prin pârau...

Aș vrea, dacă se poate,
S-adormi iarăși pe-o parte
În veșnica amaiză,
Când îngerii de pază
Stau lângă fundul tău,
Ca să nu-mi facă rău
Dacă-l ating cu mâna
Întreagă săptămâna,
Priviți de Dumnezeu...

Erai în halt-aceea
Fecioara și Femeia
Ce mă lua la sân
Și-aș fi dorit o viață
De lăncedă dulceată
Acolo să rămân
Și-n zilele cu soare
Și-n nopatea cu paloare,
Ca pe un alt tărâm.

Să treacă trenuri mixte
Cu fluturi și artiste
Făcându-mi din batiste,
Blând zdruncinate-n nazuri
La vechile macazuri
Împotmolite-n volburi,
În raze și în colburi,
În timp ce tu te-nvolburi
De patimi nepermise,
Ci-s doar de mine scrise
Acum, la bătrânețe,
Cu sufletu-n fânețe
De cât se-ntinde câmpul
Și-ngădui-ne timpul...

Sorcova a treia

Sorcova sâni avea,
Coapse-abia de le ducea
Să le spele la cișmea
De ne săreau capsele
Și-n (s)crieri sinapsele
Când îi zăream coapsele
Șterse-apoi cu o basma
Roșie, galben-albastră
Căci era din țara noastră,
Mamă patriotică,
Tandă și nevrotică
Și c-o ruminație
Dulce pentru nație!
La anul și cu ciorchini
De rouă în sânii plini!!!

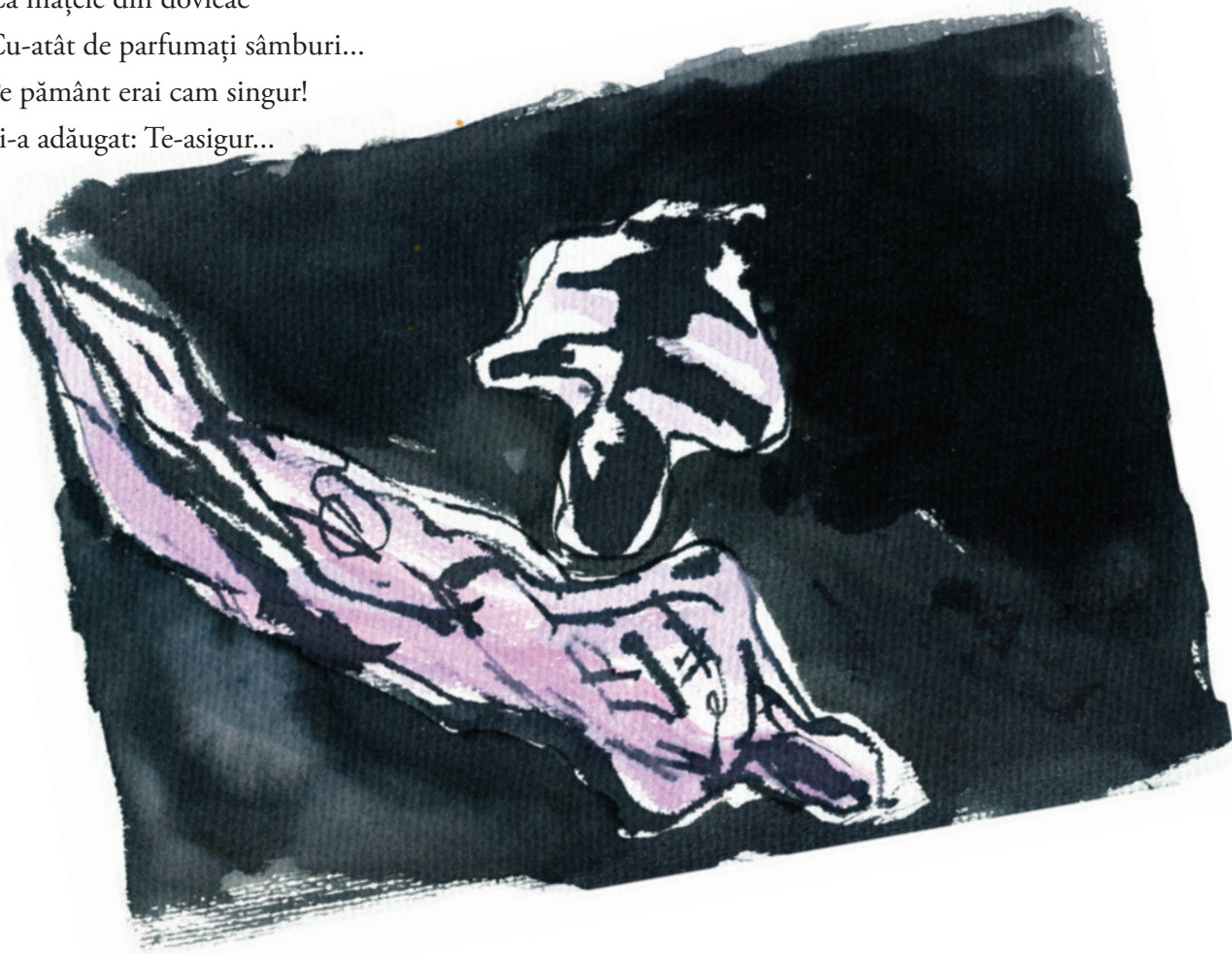

Dojană

Foaie verde sentiment
 M-ai iubit doar un moment,
 Doar o clipă, doar o dâră,
 Doar o cacadâră!
 Geaba sufletu-mi deșiră
 Culorile-n curcubeu
 Fiindcă eu nu mai sunt eu:
 Plămânii nu-mi mai respiră,
 Inima nu îmi mai bate
 Decât a singurătate,
 Rață fără heleşteu,
 Bar de fițe fără fițe,
 Numai că eu am ambițe
 Să tot scriu și scriu mereu,
 Ceas cu sute de rotițe
 Și rubinuri deplaste
 Fix către eternitate!

Am venit să te dărâm,
 Mi-a zis moartea, și să-ți fac
 Un palat pe alt tărâm
 Cu fecioare cu caimac
 La un loc ce-ți este drag
 Ca mațele din dovleac
 Cu-atât de parfumați sâmburi...
 Pe pământ erai cam singur!
 Și-a adăugat: Te-asigur...

Sorcova a doua

Sorcova, lebăda,
 Crinul și cu mazărea
 + O cană
 Hotărîtu-s-au să fie
 Prieteni buni de hardughie
 Camarazi la cataramă
 Și-o iubeau pe-aceași mamă
 Ce le da voie s-o umble
 Cînd făcea veselă tumbă
 Și șpagate
 Aromate
 Și podu-n călcîi și-n coate!
 La mulți ani cît se mai poate
 Aspira la voluptate!!!

Auzită la „bază“

Nu mai am, vai, nu mai am
Țâțele-ți de-un kilogram
Fiecare, ce te-ndoaie
Și rămâi cu curu-n ploaie,
Când ți-agață fusta vântul
De zărim așezământul
Bucilor și pizda goală
Ce ne-o dăruie la plesneală...

Cântec trist

Cum ne mințim dragostea-n față
Și nu ne pedepsește nimeni!
Și nu avem decât o viață,
Sângele unei singuri inemi,

Roua se face ca mocirla
În urma pașilor ce-și lasă,
Nu o pecete de mătăasă,
Ci-un mâl pe care-l seacă gârla...

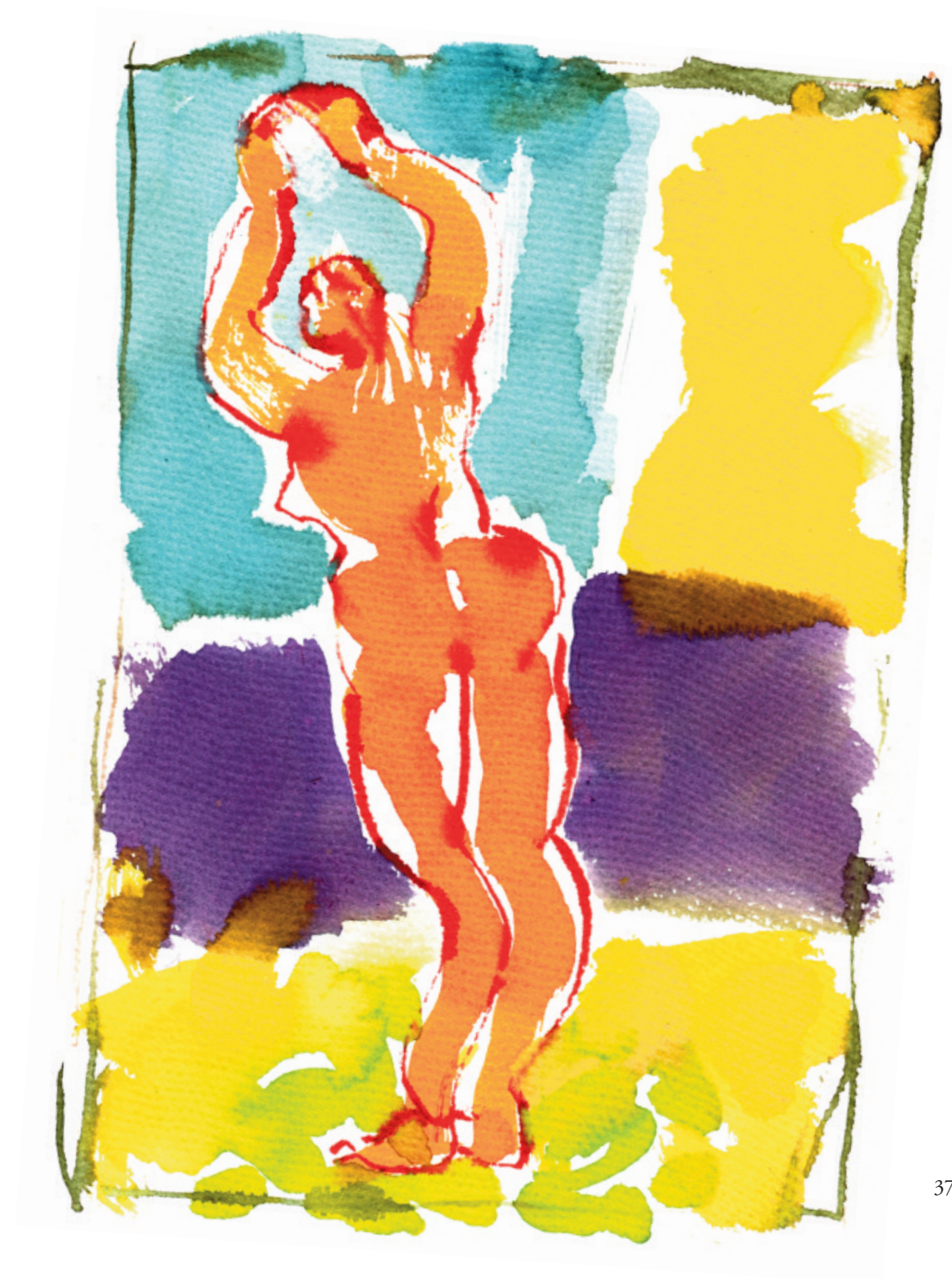
De dezvoltat...

Femeia care-mi va șterge cu sânge ferestrele
Va face parte, am revelația!, dintre nevestele

Ce mi-au luminat sufletul, viața,
Lăsând să-mi mângâie razele soarelui față...

„Și cu polenu-ntre-șolduri, cu talpa-n lăptuce,
Să-mi umple masa cu solnițe vechi și strachini caduce

În care vom pune actele notariale cu nucii în rentă,
Ca să închidem obloane și uși peste toamna asta prea evidentă...”

De dezvoltat... (2)

Libidoul nu-i popoul,
Ci creionul și stiloul

Care intră-n fila moale
Cu cuvintele reale...

Numărătoare completă

Iubeam un arhanghel
Transformat în sparanghel.

Iubeam un heruv
Transformat într-un tub.

Iubeam și un înger
Transformat în răsfrângeri.

Iubeam fetele de la liceu
Transformate în Dumnezeu!
Plus că iubeam profesoarele

Când își pun pe catedră picioarele
Și explică ce-s luna și soarele

Și-n general o constelație,
Până sună feeric de marea recreație

Și izbucnesc din clase, pe coridoare,
Numai Sfinte Fecioare,
Dornice peste ele Sfântul Duh să pogoare...

Mama (3)

Mamă, copilul tău sunt.

Din tine-am ieșit pe-acest negru pământ

Printre picioarele tale albe, însângerate.

Nimeni să-și uite nașterea niciodată nu poate...

Mama

Erai frumoasă ca o locomotivă cu aburi
Ce trece fără garnitură prin halta noastră pustie.
Eu te pândeam ascuns printre arbori,
Sciam prima mea poezie!

Iar tu erai mama ce-nvârte în spatele hălții c-o lopată magiunul
Într-un cazan făcător de bulbuci.
Atunci mi-am dat seama că ai țâțe și buci
Dar n-am spus nimic la niciunul,

Nici lui taică-miu, nici la cei doi acari,
Munteanu și Bujoreanu.
Apoi s-a dus iarăși de-a dura anul
Și n-ai mai vrut să dormim împreună în după-amiezele mari...

Pastel în marș săltat

Să topim fulgii de omăt
Cu carne blondă și brunetă,
Ci nu cu pluguri de zăpadă
Să mergem, ci pe trotinetă!

Să punem sâni la bătaie
Când întâlnim nămeți în cale
Și să destroyem trotuare
Opturi făcând veșnic din șale.

Aceasta e menirea noastră
Lăsată de la Dumnezeu.
Și-o să ne-admire-ntreaga urbe
Că suntem fițe de liceu,
Nu niște simple curve!

Noi nu trimitem utilaje
Greoaie, ci numai bezele
De pe frumoase buze late.
Noi nu trimitem șenilate,
Ci-n vremurile-atât de triste
Suntem beton, însă și frele
Și pițipoance și artiste
Ce vor decorul să-l degaje
Doar în bikini de șapte stele
Și-n cizmulițe cu obiele
Din pielea de merdenele
Să nu ne degere tendoane
Și alte fleacuri cu butoane!
O, viața noastră un curaj e:
Formula 1 în viraje!!!

Am început să scriu cu creionul...

Erai atât de frumoasă
Încât săreau țiștele de pe casă
Și geamurile din cercevele.
Și covoarele de pe podele
Începeau să plutească
Prin aer la atingerea talpei tale
Cu sandale
De zeiță grecească.
Cana nu mai era cană
Ci-o floare uscată de sete
Ce te săruta pe-ndelete
Până-ți făcea gura o rană
Plină de sânge și de mătăasă,
Atât erai de frumoasă
C-am început să scriu cu creionul pe fața de masă...

Basm vechi de-un an

Era pe vremea fluturilor fără cârmă,
 A muștelor, bolizi verzui, ce păpau scâră,
 Și-a râmelor umplute cu pământ, mai lungi de-un metru,
 Și-a pădărilor cu uriașe pălării de fetru,
 Și-a scorburilor tapisate-n curcubeie
 Unde doar zânele, fleoșc! coapsele-și descleie
 În buze lipicioase și subțiri,
 Mai înfocate ca petalele de trandafiri,
 Cu roua rece-n zori, iubite-amarnic
 De vreun balaur pofticios și harnic...
 Si mai erau, ca-n vremurile bune,
 Nimfe dedându-se la orice spurcăciune
 Făcută fără-a ține pasul cu măsura,
 Când trupu-și tăvăleau moale de-a dura
 Prin iarbă, lângă vechile izvoare,
 Spre fericire și spre devorare...
 Erau pe-atunci, sau doar ni se păreau,
 Mulți Feți Frumoși îndrăgostiți pân'la miarlau
 De fragede Domnițe cu ghvint,
 Ne-nșurubate-n paturi de argint,
 Tot așteptând și-oftând la infinit...

Ce caznă dulce

Ce caznă dulce încercam spre seară
Purtam în spate soarele care coboară
Și însoțit cu îngerii dam drumul
Cuvintelor frumoase cu duiumul
Să-ți laude și sufletul și trupul
Mirositor și-mbelșugat ca stupul
Și să-ți ridice mintea-mpărătească
Unde lumina știe doar să crească...

Sărbătoare

Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril
De trupanul tău gol apropiatu-s-au tiptil-tiptil

Să ți-l amiroase în locurile lui tainice
Ce dacă le zgândări devin foarte harnice,

Țâțanele se umflă ca din drojdii aluatul
Bucile fac opturi inconștiente de dărâmi patul

Și-oftatul tău cu suflul cutremură îngerii
În această văioagă a plăcerilor stingerii

Aureolelor late, grele și luminoase,
Pe care-n așternutul tău vor să le lase,

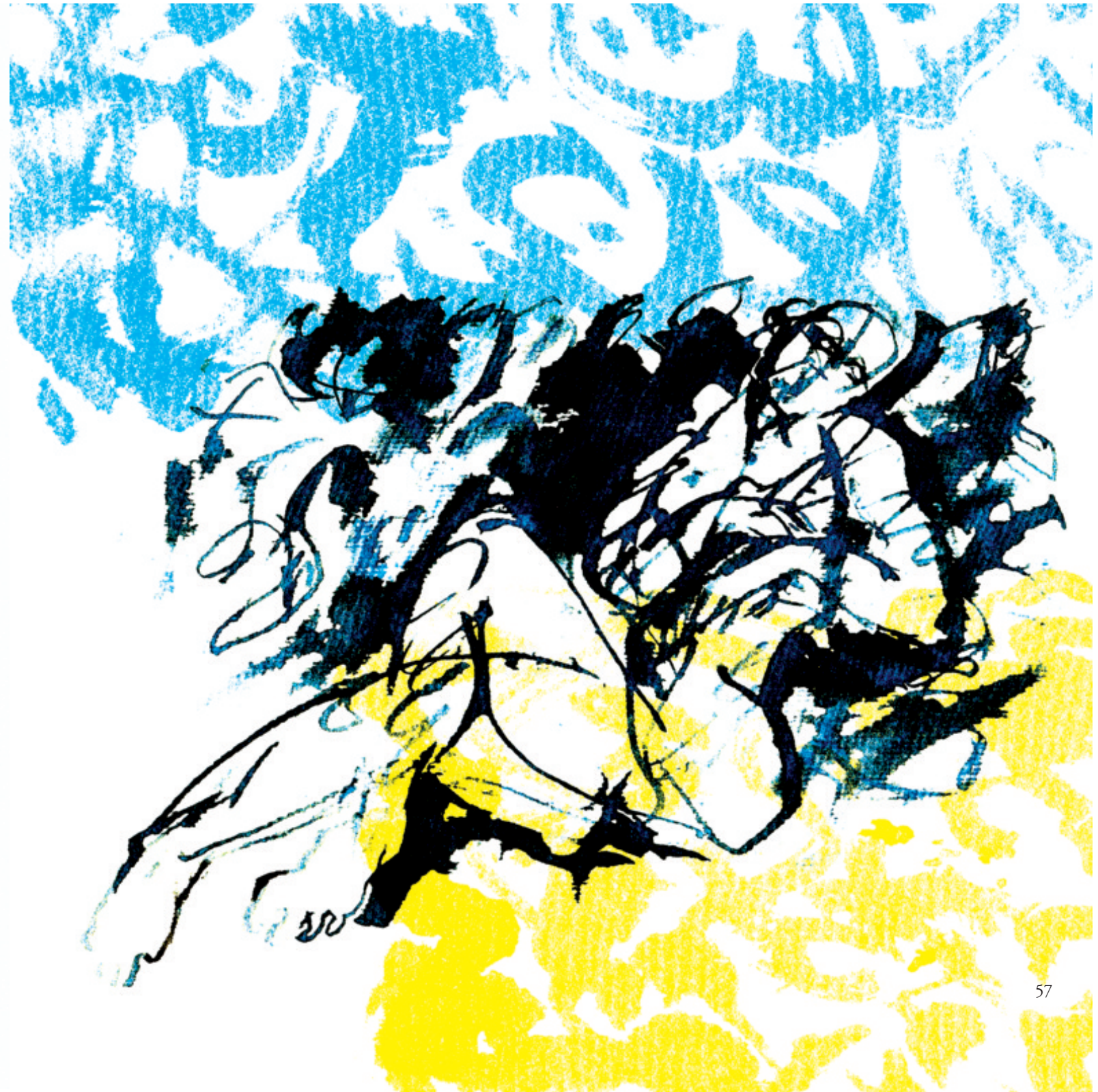
Ba să le zmulgi și isterică-aripele
Când se-nfierbână la maximum clipele

Și dau în clocot
Cum în clopotniță Marele Clopot...

Rugăciune 2

Aș vrea un oraș fără femei, cu copaci care umblă,
Să nu mă gândesc la nimic, să stau la umbră,
S-aud cum vântul trece prin frunze,
Să văd curcubeie și raze difuze,
Să miroase veșnic a tei, a salcâm
Și tu să-mi apari de pe-un tандru tărâm
Luminos, din azur,
Și să știu puritatea să ți-o îndur,
Maică Fecioară...

Când te-apropii mult de moarte
Parcă-ncepi să îi ții parte!

Zici c-o să ajungi în rai,
Globuri să suflă c-un pai,

Irizând lungi curcubeie
Și-n mijloc cu o femeie

Care cade, cade. cade
Cu surâsuri și ochiade

Peste cei care mai sunt
Pe acest negru pământ...

Când florile...bla-bla...

Când florile se vor împăduri
Noi sprijinind tulipinele tot ne-om iubi,

Ninși galben de polenul din stamine
Și de miresmele lipsite de rușine.

Petalele vor tremura în ritmul
Pe care li-l vom da cu-aprig-alintul

Atât de animalic ce-o să iște
Dulci sentimente-n frageda criniște

Ba chiar o să se-abată și o ploaie
Ca inocența vegetală s-o-ndoaie

Pân'la pământul reavăn, plin de râme.
Unde pistilul demn o să-l dărâme

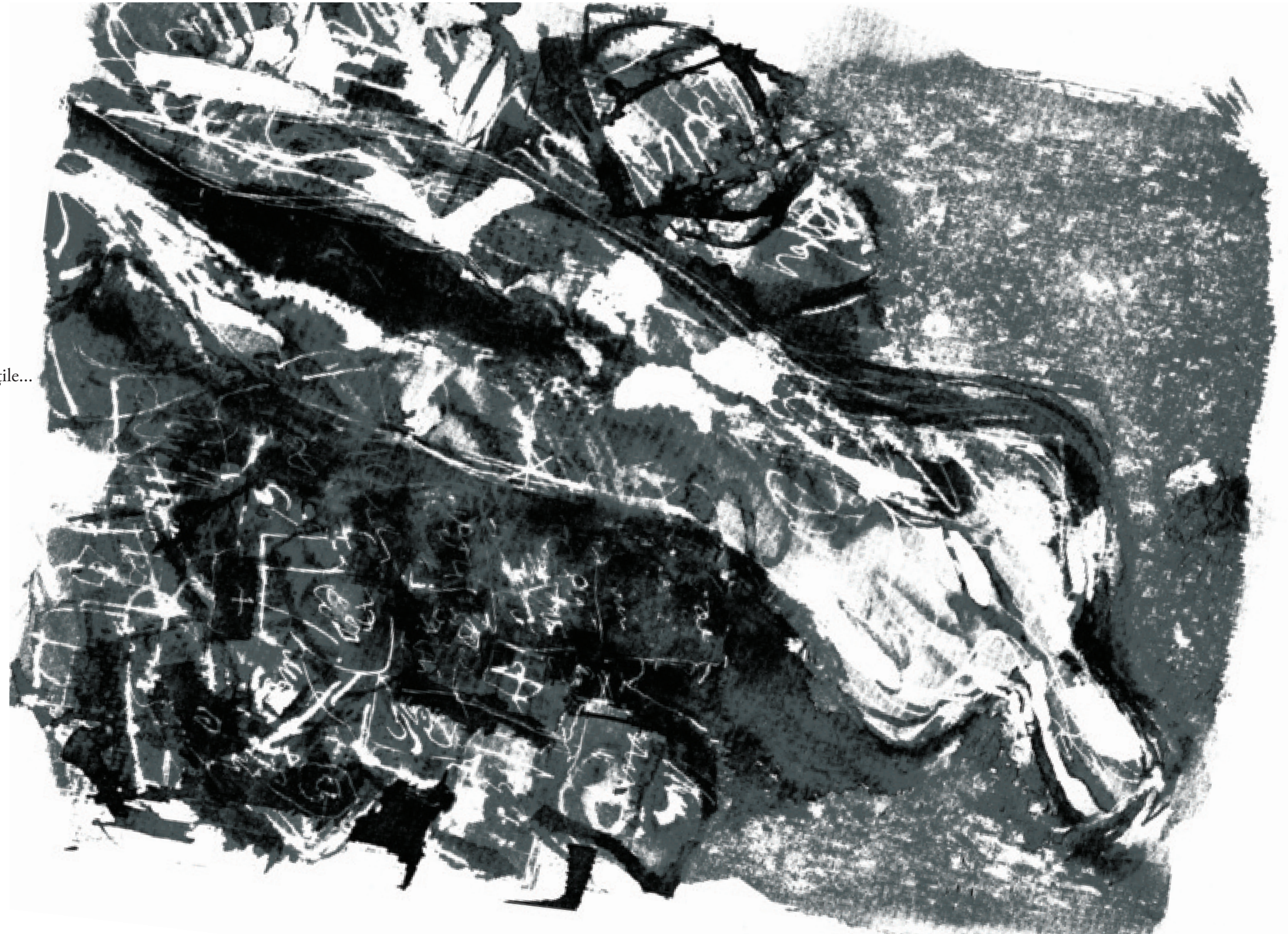
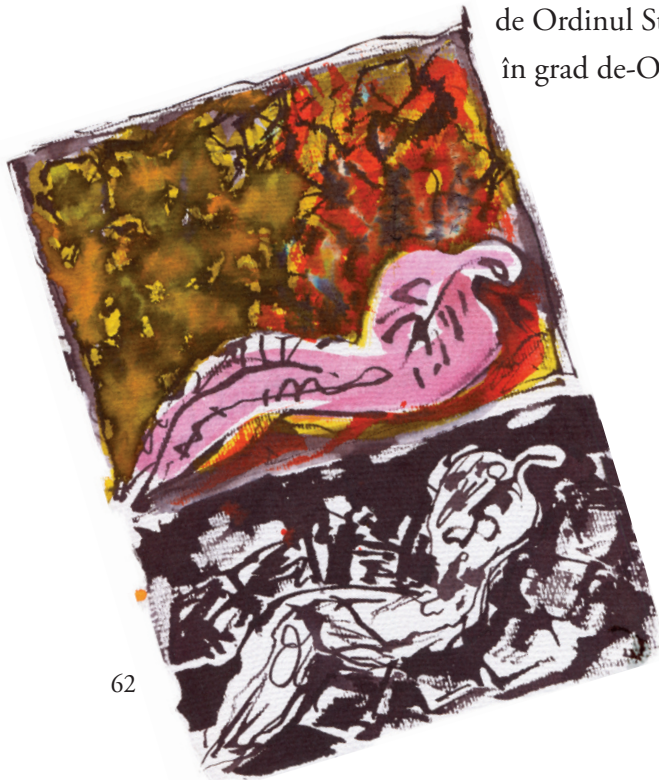
Și va rămâne o corolă spartă,
Tristă cum doar i-o ceașcă fără toartă
Sau o caleașcă într-o șură moartă...

Antrenament pentru un testament

Las pe limbă de moarte, pe limbă de clopot,
Înregistrat pe-o bandă electro-magnetică, ultimul hohot
De plâns de anul trecut, după ce m-am trezit dintr-un coșmar
Pe care nu-l mai povestesc iar...
Chem Capitala, chem Provincia,
Chem personal pe Patricia,
Pe-orcine din toate părțile
Să vină să-m rupă, să-mi ardă sau să-mi vândă cu kilogramul cărțile...
Altceva nu mai cer,

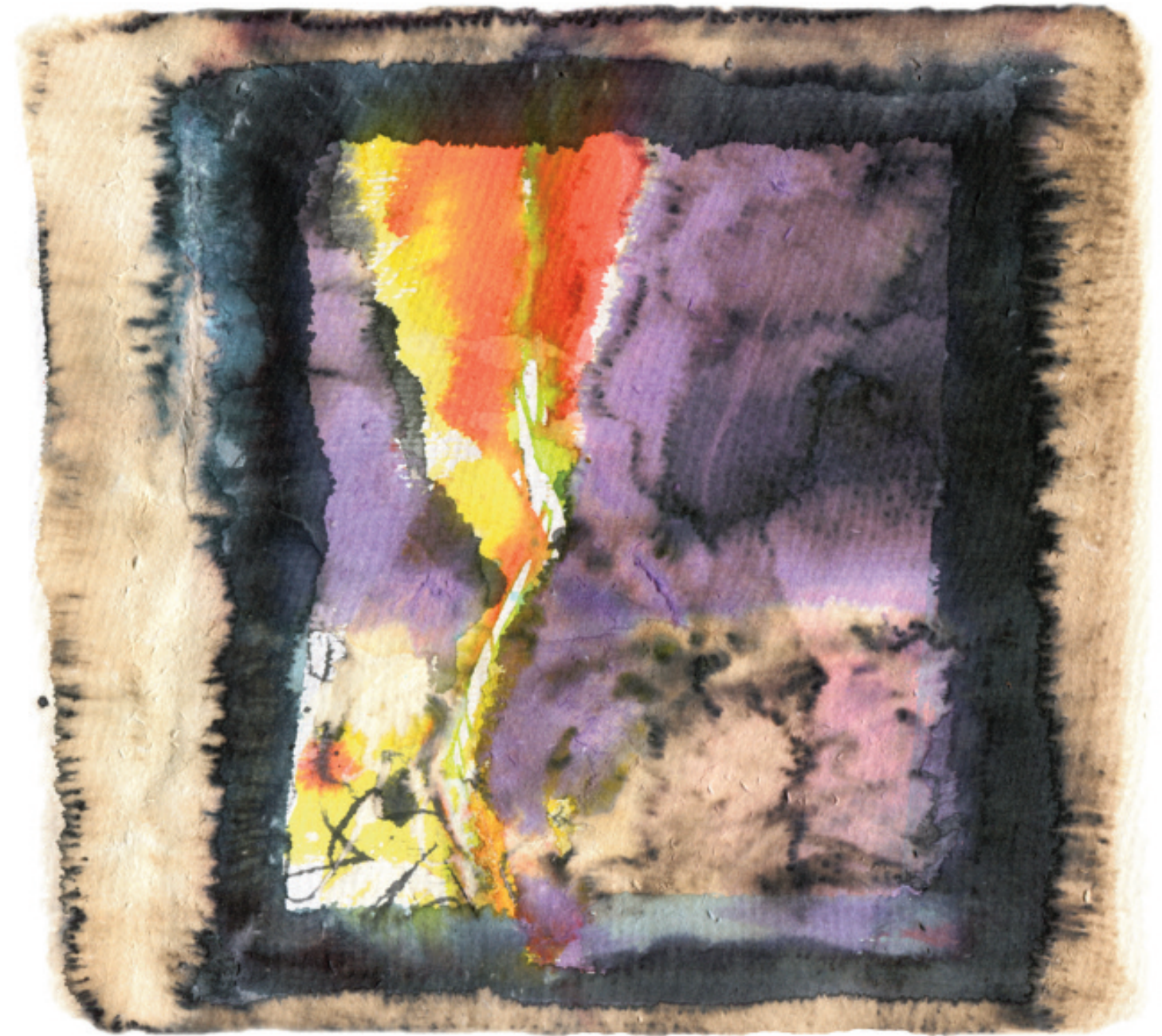
Locul de veci mi-e-asigurat
de Ordinul Steaua Română
în grad de-Ofițer.

Cât de fierbinte e firul de iarbă!
 Ne uitam cum roua începuse să fiarbă
 În lumina de după-amaiază,
 Difuză ca un atotpretutindeni înger de groază.

Clocotea pe firul subțire,
 Fumega, roua ne intra în plămâni,
 Nu mai puteam fi stăpâni
 Pe noi, fugeam în neștire.

Și deodată nu mai înțelegeam
 Ce vorbeam, ce strigam,
 Se lăsase amurgul cumplit
 Al unui sfârșit...

Constatare de hobbit bis

Ce vremuri mai erau pe-atunci!
Elevele cu profii făceau prunci
Și nu-i pârau, cum se întâmplă-acum,
Lăsându-i fără job, cu traista-n drum,
Ci răspândeau în aer, nu știu cum,
Bând votcă și fumând pe străzi tutun,
Ceva romantic și ceva dum-dum...

Cântecel de fițe cuminți

O, fițele fierbinți, cuminți,
Ce mă scoteau mereu din minți
Și mă duceau până în haos
Unde-mi ziceau: Pe loc repaos!
Apoi se debrăcau de zor
De voalul lor șepticolor
Și mă-ndemnau sfioase,-n cor,
Să le aduc un sfânt adaos,
Căci ele aveau chef de joacă,
Mă porecleau Moș Promoroacă
Și dacă le luam cu Lugu
Puneau în funcț'e meșteșugul
Care e cel mai vechi din lume
De lăsau cerul numa-n spume
Și în bulbuci pe lângă stele,
Vai de coșmarurile mele!

Amintiri din rai...

Ții mine? -n rai creșteau dovleci albaștri,
Știuleții aveau boabe de argint,
Iar eu tot încercam, blând, să te mint
Că roua-n iarb-un soare orb o paște,
Și ne jucam printre copaci de-a prinsa
Și de-a ascunsa-n scorburi și-n stupi plini
De mierea-n zori culeasă de albin
Ce au și trântori și-o regină-ntr-însa,
Apoi ne odihneam fierbinți sub frunze
Late și moi și ne-ncâlceam în vrejuri,
Momiți de-o mie și-una de prilejuri
Să ne iubim, cu trupurile unse
De tainele cele mai nepătrunse,
C-o bidinea muiată-n curcubeul
Pe care-anume ni-l iscase Dumnezeuul...

Elegie la Dolhasca (4)

Venise de la Iași acasă, în vacanță. Și la o băută cu amicii și amicele din sat a început să țipe că vrea să fie făcută poștă... Mă-sa, a doua zi, a venit cu ea la Spital și m-a rugat să-i dau un certificat de virginitate!

Am consultat-o, nici vorbă să fie!

I-am dat, studenta a plecat, fericită, să mai facă o petrecere... Și-acum o țin minte cum îmi zâmbea și-mi mulțumea... .Și dânsa și mă-sa...

Plus că mă-sa mi-a dat două găini! Era văduvă de curând... Îmi făcusem niște relații pe cinste!!! Dolhasca romantică...

Noi am uitat... (bis+)

Noi am uitat c-am fost cândva și îngeri.
De-aceea tu în fiecare lună sângeri,

Împrăștiind miresme nefirești,
Spre-a ne-aminti iar vechile povești

Când sânii tăi erau globuri de rouă
Și-aveai fundul rotund ca luna nouă,

Iar Dumnezeu veghea deasupra noastră
Cu coatele proptite în fereastră

Și ne bârfea de cum nu luăm aminte
Că nu ne-a cumpărat și-mbrăcăminte,

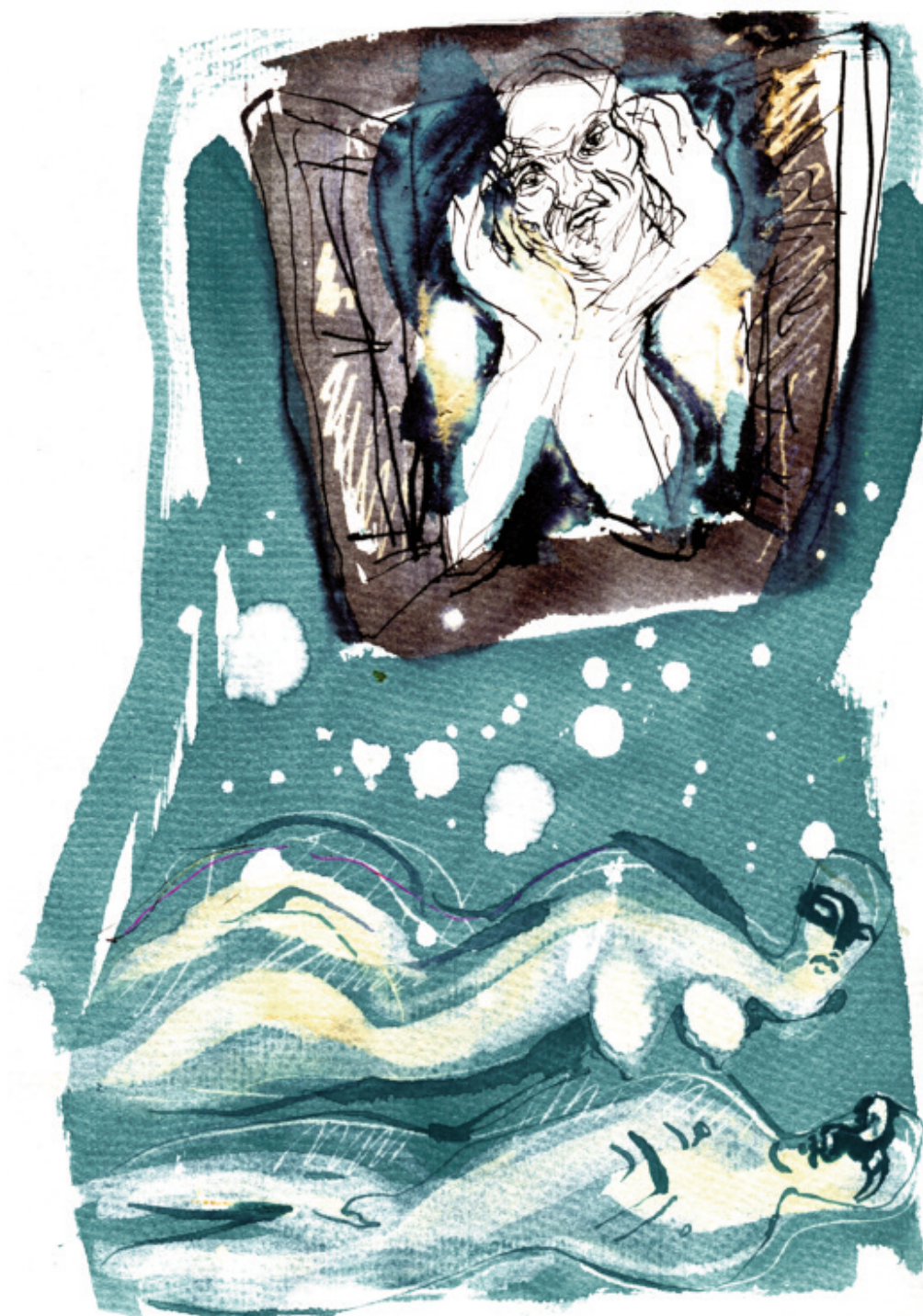
Nici ți-e-ncălțăminte cu tocui,
De parcă am fi fost ai nimănui!

Așa ne-am bucurat de toate cele,
Că Dânsul ne-au făcut patul surcele!!!

(Pauză pentru reclame!)

De-atunci noi folosim numai salteaua
DORMEO care-i fragedă ca neaua!

O vom sărbători ca pe o glorie:
DORMEO e-o saltea și cu memorie!!!

Nu mă mai interesează
 Dacă sunt acid sau bază
 Fluturi sau metastază
 Crin sau rază ce nechează,
 Căci dacă o fi să crăp
 Eu, vorba lui Blaga, săp
 Până o să dau de mine
 Întins printre rădăcine
 De arbor fără rușine
 Ca pomul ce-a fost în rai
 Cu mărul cât un tramvai,
 De-a intrat în el și Eva
 Ca să-mi simtă-ntr-sa seva
 De buhai fără biletu'
 De la Margine spre Centru!

Moulin Rouge

Doamne, zilele cum trec!
De-o viață tânjesc să fiu
Henri de Toulouse Lautrec,
Pe cur curvelor să scriu
Ce-i mai gingaș și zglobiu
În sufletul meu zezec,
Doamne, zilele cum trec
Îmbrăcate fistichiu
Și se duc, an după an,
Ca-ntr-un bestial Can-Can!!!

Manea...

Maneaula-i
Ca perdeaula
De rouă peste praf
Sau tu goală ca neaula
Întinsă pe-un cearceaf...

Melodie

Doamne, ce șold e,-n
Marile holde,
În trecere, trecere, trecere,
Viața să-mi secere!

Grăunțe de aur sfărmate
În palma ta sunt.
Nu le scăpa pe pământ:
Vor rodi toate!

Merg greoi, sunt neras, moroz. Mă gândesc
că aş dori, la Mica publicitate, să mi se anunţe
moartea cam aşa: „A murit după
o grea şi îndelungată fericire...”

De pe un hard disk vechi

Piatra pe care o arunc spre tine se preface în fluturi
Fluturii care năvălesc spre tine dispar în lumină
Lumina care trece prin tine se preface în îngeri
Îngerii ce să facă și ei li-e teamă să se prefacă
Rămân fără aripi își scapă-n bălți nimbul cald
Vine un șoarece plin de făină și-i îmbrânțește
Se trezesc iar adorm se trezesc iar adorm
Tu le pari o fîntînă despîcată de-un crin enorm!
De-aici începe poezia scrisă anume ca s-o citești
Pentru-a putea să străbați, c-o vergea de cleștar
în mînă, printre ciuperci otrăvite, nesfîrșite povești...

O!

Necuvintele deveniseră iarăși cuvinte,
Meregeau grațioase, mereu înainte
Chiar de-a le gândi
C-ar putea fi!

Noi dovedeam că iubirea există,
O luam de mâni și-o duceam în grădini
Cu mesteceni lungind albicioase tulpini
Spre-o singură frunză în vârf, cea mai tristă.

Toate-au căzut, îmi spuneai, doar a noastră
E-ntruna acolo, verzuie-albastră
Și-o să se clatine, o să se clatine
De-atâtea doruri, de-atâtea patime...

Nu mai vorbi, îmi spuneai, tu nu vezi
Cum dăinuie singură, singură?
Nu te înfrigură
Vântul ce-ți murmură; de ce să nu-l crezi!?

Necuvintele deveniseră iarăși cuvinte,
Meregeau grațioase, mereu înainte
Chiar de-a gândi
C-ar putea fi!

Foaie mov...

Foaie mov de thriller dulce,
 M-aș tot duce și tot duce,
 Cu cerbi înhămați la butce,
 La lelea cu două buce
 Și sâni cât bucale,
 Să îi cern tărățele...
 Ușurel să-i intru-n tindă
 Prin pereți sau prin oglindă
 Și s-o scarmăn fără veste
 Unde-i părul la neveste,
 Să-i fiu zombi și flăcău
 Și la rău și la mai rău
 Și ca să-mi arate nuda'
 Să-i fac Wudu!!!

Puturoșea în așternuturi...

Puturoșea în așternuturi, goală,
 Iubita mea, făcea pipi la oală
 Și își dospea în drojdii bune curul
 Umflat precum în valuri mari Amurul!
 Eu mă zdrobeam să-i dreg plăceri în versuri,
 Scriam, ștergeam cu guma, iar scriam
 Ca să-i aduc plocon, în zori, un geam
 Îmbrobonat de rouă și eresuri,
 Și bidivii să-i cotopească perna
 Din puf de lebădă, fulgi de zarnacadea,
 Să-mi țină-n inimă și-n minți eterna
 Mea dragoste pentru Zeița ce-o întruchipa
 Cu-atâta spor și-atât de copt soroc,
 Când mă băgam sub plăpumi la un loc!

Regina Mab (5)

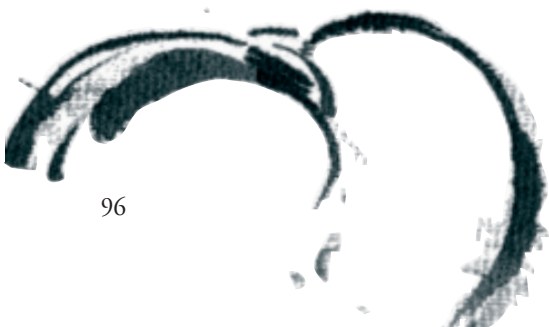
Săreai de pe-un deget al palmei mele pe altul
Și eu ți-adoram bucele mici, dârdâind,
Ca pe niște cireșe prea coapte pe care le-ntind
Crengile greu îndoite printre frunzele tari din înaltul
Cerului orbit de un soare dilatat de amiază,
Apoi te-agățai, balansai și cădeai,
Dând drumul la corpusculara, ondulatoria rază
Subțire, topindu-te-n ceașca de ceai
Ca zahărul candel, ca acadeaua,
Iar eu te salvam ca pe-un flutur
Bezmetic și-ncepeam părul să-ți storc și să-i scutur
Praful lui fin ce-și lăsase perdeaua
Peste noi, peste sufletele calde,
În înmîrsematele lațe în falde...

Cântec de amor

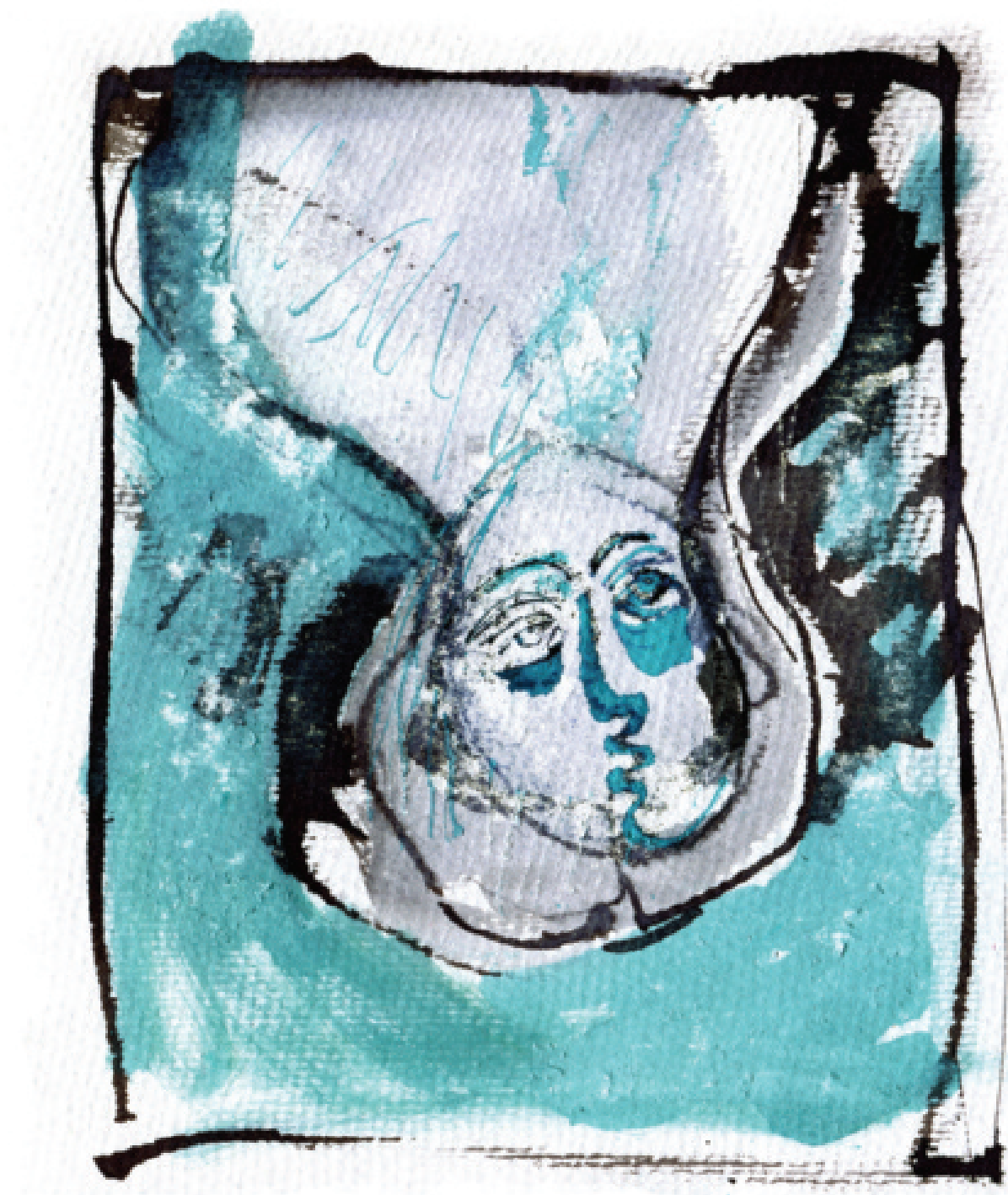
Erai atât de frumoasă
 Încât mi-era frică să te las singur-acasă
 Să nu se îndrăgostească de tine aragazul, frigiderul,
 Să nu te agațe cuierul
 În el ca pe-un pardesiu de mătasă,
 Să nu te ia ostatică șifonierul,
 Să nu te ducă vreo garderobă
 În lumea ei interlopă,
 Să nu intre pe geam Dumnezeu cu tot cerul
 Să te plaseze iar în raiul cu mere
 Ca să guști cu altul aceeași plăcere
 Sau să te iubești cu apa din baie
 Când îngerii buclăre-ți laie,
 Să nu te calce, Doamne-fereste! în pat,
 Pe țățele mari, vreun fier de călcat
 Și-apoi să cazi într-o ceașcă,
 Făcută flească...

De-aceea te băgam în valiză
 Si mergeam împreună la psihanaliză!

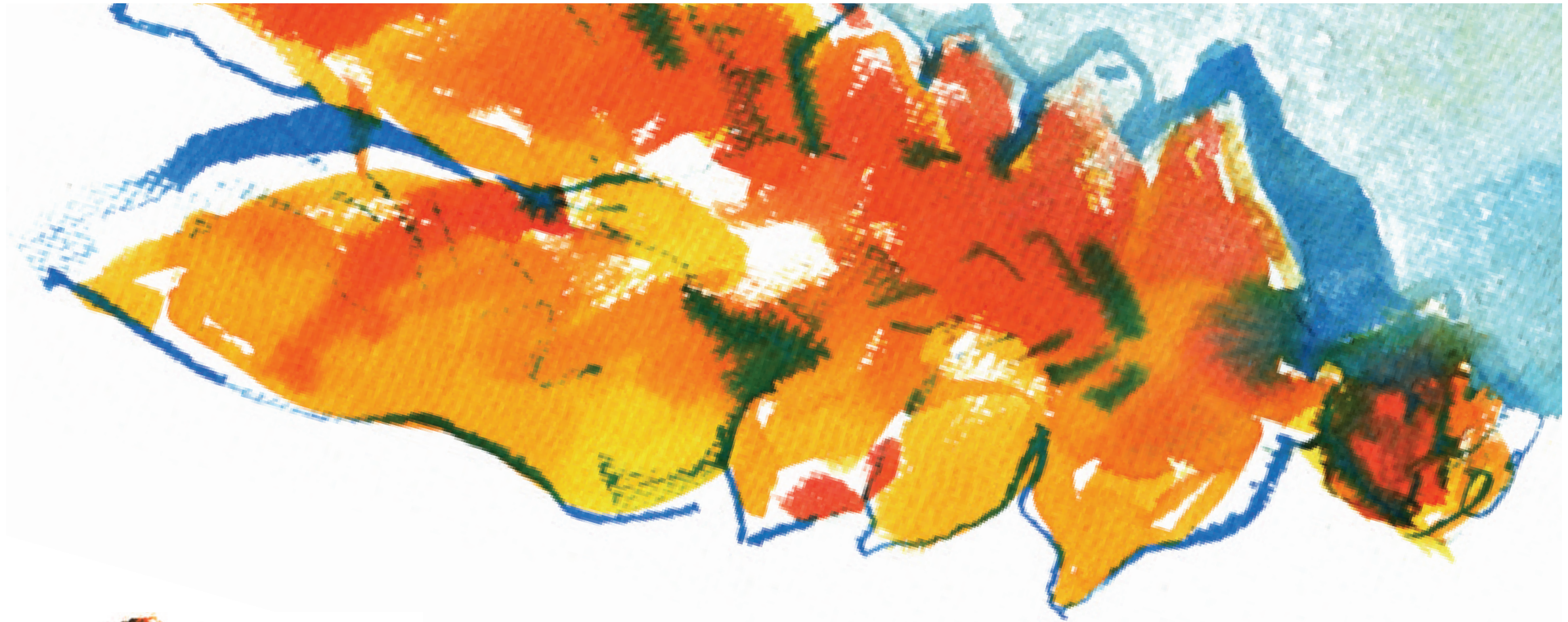
Rugăciune-n gând de dimineață

Mamă-Fecioară
Dintâi și din urmă,
Din ceruri pogoară
Cu-a stelelor turmă
Ce te-nconjoară
Și mă-nconjoară,
Mamă-Fecioară
Pururea nouă
Călcând prin rouă
Și dezmiardă...

Basm vechi

Ci ea și-a dat de trei ori peste cap
 Trupul vâcos, cu labe lăbărțate,
 Și-a devenit fecioară la proțap
 Lin învârtită, cu buci mari, răscapte
 Și țâțele mai mult de-un kilogram,
 Servite-apoi pe frunze de lipan,
 În zvon de țitere, miorlăituri de flaut
 Dintr-un vechi basm ce de o viață-l caut,
 Spre a-l descrie-n ierburi doldora de rouă
 Ca să vă fie pe-nțeleș și vouă
 Că Dumnezeu e bun și ne dă totul,
 Când nimfele își leapădă capotul
 Și din izvoare linchireau compotul...

Sorcova că stau de șase

Sorcova

Viața mea

A

Devenit virală

De când pe-un culoar de școală

Întâlnii o școloriță

Semifiță

Ce chiulea la mate

Foarte bulbucată-n spate

Și scuipa pe jos semințe

+ Multe necuviințe

Ci i-am zis, hai pân'la Corso

Și-acolo punga mi-a strors-o

Căci mânca numai moluște

Reproșându-mi că prind muște

Deci m-a pus la-mpins vagaoane

Să-mi arate pizdagoane

Că doar n-a chiulit degeaba!

La mulți ani și asta-i treaba!!!

Cântec de înger...

Cum să-ntind mâinile? Nu am decât aripi,
În fața mea când trupu-ți înfrip
Chiar lângă talpa unui curcubeau
De unde-aș vrea să iau tot ce-i al tău.
Stai zile-ntregi și nopți printre miresme
Și sufletului meu nu-i este lesne
Să-ți simt-apropierea dulcei clipi;
Cum să-ntind mâinile. Nu am decât aripi...

Și totuși cu mine cum mai rămâne?
 O sa mă mânânce acolo,-n pământ, niște râme?
 Aș vrea să mă roadă o floare
 Cu petalele ei ronțăitoare,
 Să mă ducă la stup,
 Cu tot cu suflet și trup,
 O albină
 Și s-o-ntâlnesc pe Regină
 Sau să fiu scos cu găleata,
 Ca apa dintr-o fântână,
 Și turnat să se spele în balie fata
 Virgină...
 Să fie în dup-amiază
 Când simți cum te bate pe umăr o rază
 Și deodată îl vezi pe Isus
 Cum vine spre tine de sus
 Să-ți spună ceva ce niciodată nu ți-a mai spus....

Uimire

Mă mir mereu cum poeții
 Pot scrie în timpul vieții!
 După ce mor e altceva,
 Au liniște, poate scrie oricine ce vrea!
 Nu-i presează, nu-i tulbură nimeni
 La suflet, la minte, la inimi,
 Nu-s enervați de facturi, de-ntreținere,
 De femeile coapte sau de alea prea tinere,
 Tot să fii mort!
 Veșnicia-i cel mai complet sport!!!
 Îți dezvoltă ideile, celulele, viermii
 Și-n frigul sub zero al iernii...

Regina Mab (2)

Te țineam pe un deget, abia ți-auzeam
Vocea subțire și neîntreruptă,
Când deodată-ai început să crești ca o fructă
Atârnată, îndoind reavănul ram.
Atunci m-am gândit să fii mare,
Să te clatini alături de mine,
Puțin cu-ndrăzneală, puțin cu rușine,
Să ai frumusețea unei fecioare
Cu nimfetele strânse ca un boboc
Gata-gata să-mi îplinească
Dorințele și să plesnească,
Făcându-mi, gingaș, un loc
Să te iubesc pe îndelete, deplin,
Și la fesele tale bucuros să mă-nchin.

Sorcova a patra (succinta)

Sorcova
Succinta

La anul, că-i ce mai nou,
Te pupăm, Doamnă, frumos
„De din vale de Rovine“
Și-ntr-un mod periculos,
Când rulezi bikinii-n jos,
Pe rozeta din popou!!!
Dacă nu, rămân iar bou
La o poartă gingaș-caldă
Ca să dau cu bâta-n baltă!
Viața trece, moartea vine...

Strigături

Foaie verde ca lăcusta,
Poponea-ți umple fusta!

Și-ți saltă când bei cafea
La fântâni, cu ciutura!

Și-ți tremură ca piftia
Când mi-o dai cu farfuria!

Aș vrea...

Aș vrea să am grația
Unui urs ce vă aduce un crin,
Să stârnesc animația
Tutelor, măcar puțin!

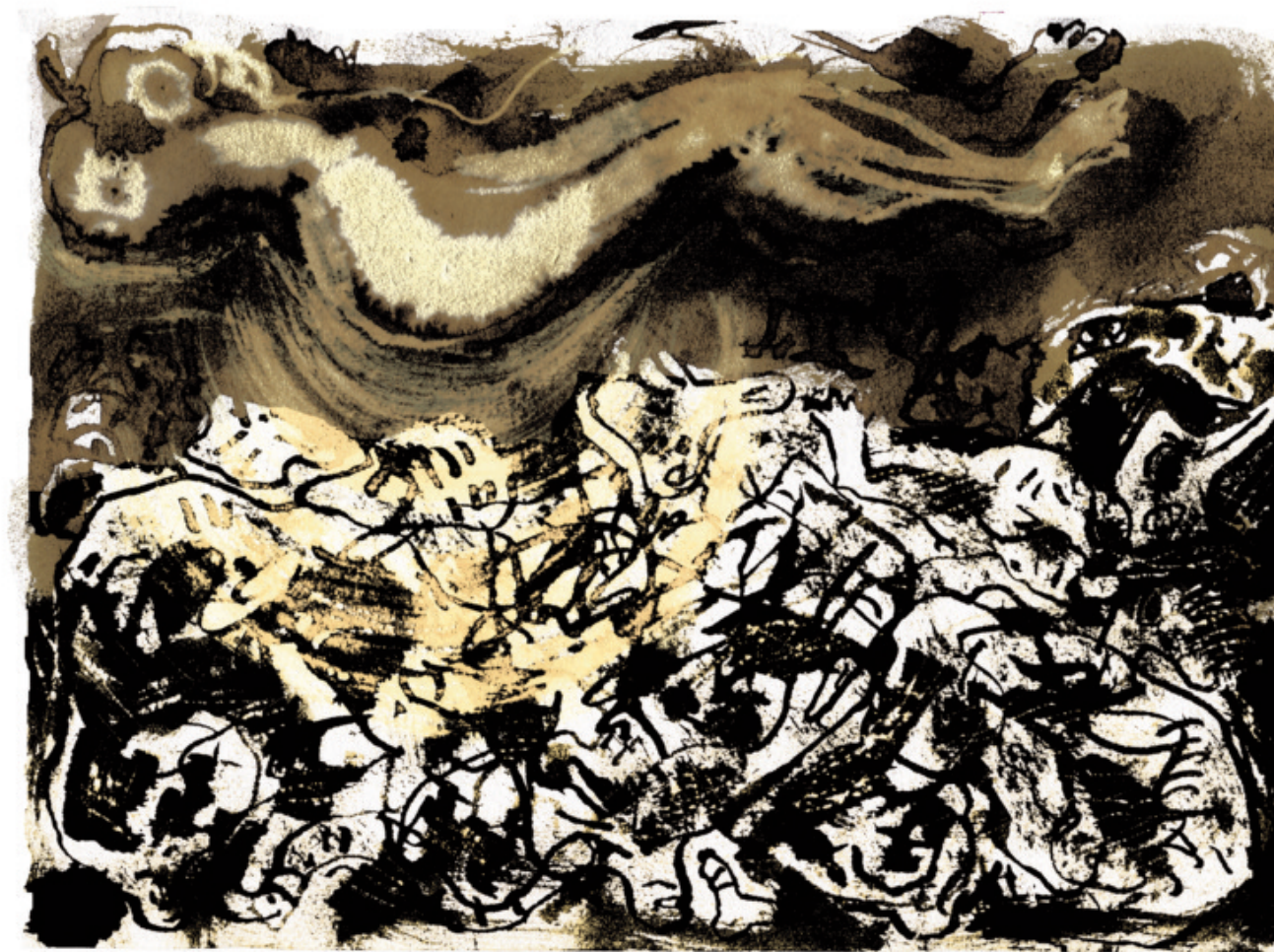
S-o văd pe aia, la bară,
Cum se-ncolăcește,
Când eu servesc pește
Și tu faci cu cuburi de gheață gargară

Și-ți torni între sâni caracatița
Din farfuria cât cratița
Și te srobești cu unghiua-ntre dinți,
Admirată de chelnerul prinț!

Constatare de hobbit

Sînt dezastre, cad guverne,
Tu ai bucle eterne!

Avertisement!

Nu-ți fă iluzii!
Ea te va iubi pân'la perfuzii,
Până la coma indusă
Fiindcă o ai sedusă
Și dezvirginat
Pe mașina ta de spălat
Care-nsutit a vibrat...

Poem liric...

Eu sunt liric, fa, liricfa, liricfa,
 Până-n pânzele albe, până-n tafta,
 Până-n ia de-ațică, până-n catrință,
 Împlinește-mi orice dorință
 Și necuviință.
 Vreau ca maică-ta-n zori să ne prindă
 Pe dușumeaua din tindă
 Și-alături de noi să se-ntindă...
 Vreau să văruim, să viermuim pereții-mpreună
 Și când e soare și când e minciună,
 Să-ți fac safteaua
 Cu bidineaua,
 Suiți pe scări
 Proptite deodată pe patru zări,
 Și tu să sări
 Cu tot cu găleata cu var.
 Și după tine să sar,
 Uite-așa!
 Căci sunt liric, fa, liricfa!!!

Auzită la „tavernă“

Erai atât de fluidă

În lumina aceea lividă

Încât m-am riscat să mă-nchidă

Din cauza ta la penali

După-al Boboacelor Bal!

Elogiul hainelor

Ce frumos miroseau hainele tale purtate,
Mai ales fustele, mai ales bluzele, mai ales toate!

Scormoneam prin dulapuri, scotoceam prin sertare
Buchetele veștejite-ntre sâni, jartiere, fermoare

Stricate în graba lor de-a le desface pe spate, pe șolduri
De ofițerii năpădiți, la baluri de binefacere, de mii de imbolduri.

Vălătucii de vată mi se păreau o comoară
Pentru care merituau bărbații să moară

Și să te adore pân' și heruvii
Înecați în nervoasele sau lenevoasele tale efluvii

De smiră, de mosc și de ambră,
Mama mea veșnic rotitoare și tandră...

Dorință

Lăsați-mă să mor
Într-un club de fițe,
Împungând fundul lor
Cu furculițe
Și să le șterg sufletele
Cu șervețele!

Nimic nu mai voi,
Decât un pupic
Cu părul vâlvoi
Și sânii-n aspic
Și să le șterg sufletele
Cu șervețele!

Când nu mai suntem
Oraș cultural,
Capitală,
Ce rost mai avem
Pe-al Bahluiului mal
În lumea asta banală?
Să ne ștergem deci sufletele
Cu șervețele...

Elegie la Dolhasca (3)

De la Sfat privește grav
Ochiul scurs al lui Octav!

E sâmbătă

E sâmbătă! Azi nu mai scriu. Ce bine!
O să citesc ceva doar pentru mine.
Iar tu să-ți pui capotul cu buline
Și să te-apleci să-ți văd bucele pline
Și locurile cele mai intime.
E sâmbătă! Azi nu mai scriu. Ce bine

Mi-am pus busuioc sub pernă

Mi-am pus busuioc sub pernă
Și-am visat că sunt eternă,

Tot în rai și tot sub pomul
Unde-mi întâlnisem omul,

Să-l momesc iarăși cu mărul
Să-mi miroase-n creștet părul,

Sudoarea din subsuori
Și mai jos, ca să-l omor
De patimă și de dor...

Olfactivă

Parfumul cuvintelor l-am învățat pe trupul tău,
 La tâmpie miroși a tămâie și-a ambră, acolo a hău,
 A prăpastie, a Peștera Ialomicioara,
 A + și - infinit, a oază-n Sahara!
 La tâmpie miroși dimineața, acolo doar seara,
 Iar ochii îți put a azur descălțat
 Când nu intri cu cizmoancele-n pat...

Poem cu vampiri

Aș vrea să-ți scriu un poem cu vampiri
Ce-ți sug jugularele, abia mai respiri;
Atât de alb, de moale, de dragu
Îmi este cadavru,
Încât îl țin la mine de-o noapte în pat
Și nu încetez a-l iubi și a-l strânge
Pâna la ultima picătură de sânge,
Iar tu și moartă m-admiri
Că ți-am scris un poem cu vampiri!

Cântec pierdut...

Cine mai știe s-adune
Din găleat-ale laptelui spume,
Decât mama care mulgea cu pasiune
Pe Lunaea-n amurgul din dosul hălții de la Belcești,
Lăsându-ne să-i privesc și privești,
Copleșiți, misterul cu-amănunte cerești
Dintre coapsele-i de-nvățătoare
La primele patru clase primare?

O, Ghiță-Alui Chelea,
Ce albă, ce plină de carne-i mai era pielea!
Vorbeam, ascunși într-un staul de grajd,
Despre cârlionțatul miraj,
Fumând chiștoace moi de Plugare,
Spunându-mi că și soră-ta are...

S-a sculat poștașul Traian din Dolhasca

S-a sculat poștașul Traian,
Mahmur de țuica băută mai ieri și mai an,

S-a spălat pe față și mâini
Cu apă necălcată de picioroangele lungi de paing,

Și-a luat geanta plină cu scrisori amânate de săptămâni,
Peste care îngerii destinatarilor plâng
Și ștapilele și timbrele lipite le ling,

Și-a bătut cu palma nevasta pe buțile albe, în pat lățite,
Și-a aprins țigara Carpați de cercurile fierbinți de la plite

Și-a plecat să expedieze prin sat plicuri trimise
La colectivști și colectiviste...

30 octombrie 2015

Pastel (2)

Ninge ca-ntre liceene
Ce se dau cu ruj pe gene
Și-și fortifică dantura
Citind pe Cioran de-a dura...

Modernizare

Du-mă-acasă măi tramvai
Cu tipa care o agățai

Noaptea se lasă lin peste mall
Dânsa nu-mi cere decât un pol

Nopatea se lasă încet-âncet
Câinii mă latră fiincă-s poet

Iar ea spre standul cu ruj mă-ndrumă,
Mestecând gumă, mestecând gumă

„Dar io o-ndrept brusc la ieșire
Că-s iute din fire, iute din fire...”

Moment liric la Dolhasca

La Dolhasca, la țară,
Medicul veterinar cânta ore-ntregi la chitară,

Printre vacile gestante și scroafele triste,
Pentru iubita lui ce era la Poștă telegrafistă,

Dar în timpul liber, adică noaptea, stătea la dânsul
Și-i pregătea pe-a doua zi micul dejun și prânzul...

Apoi făceau pe jos, pe-un covor,
Cel mai animalic amor.

Cu vremea însă lucrurile s-au complicat infinit
Fiindcă veterinarul avea un frate geamăn, leit!

Și el plin de har,
Și tot medic veterinar.

Iar Cleuța nu mai știa
Cu cine anume deasupra gемеа

Și se prefăcea că este cu-acelaș bărbat,
Când se suia obosită în pat

În mirositorul a fân așternut
Și o luau de la-nceput!!!

Și astfel după o nuntă cu panaramă
Cleuța devenise, vând-nevrând, bigamă,

Neștiind practic cu care s-a măritat,
Cu cel de pe covor sau cu-acela din pat!

Până ce, la vreun an,
A fugit la o stână cu un cioban,

Cunoscând deja care-s nevoile
Cu berbecii și oile....

29 octombrie 2015

Erai luminos de înaltă

Erai luminos de înaltă
 Aveai plete scurse din rai
 Amurguri și zori laolaltă
 Pe creștet chiar ceru-l purtai
 Și-abia atingându-mi cu sînii
 Privirea ferită de crini
 Prea tari încercai să te mînii
 C-ascult cum respiri cum respiri
 Cînd îngerii-ți intră în suflet
 Și-acolo molatici adorm
 Ci-atunci să-mi ridic mă încumet
 Blînd ochii spre-un soare enorm
 Și parc-aș trăi într-o altă
 Vieță ce-ncepi să mi-o dai
 Erai luminos de înaltă
 Aveai plete scurse din rai...

Ne-am întâlnit în ore grave...

Ne-am întâlnit în ore grave.
Parcă sfârșea un suflet și-ncepea un altul
Ce ne duce în grabă spre înaltul
Cu stele-abia formându-se, suave
În scânteioasa lor alcătuire.
Și fiecare rază
Ne pipăia prudentă, c-o uimire
Pe care o simțeam cum doare, când vibrează...

Liniştea...

Cea mai frumoasă era liniştea
 Ce se înstăpânea peste criniştea
 Din faţa casei, în zori,
 Încât mi se păreau copaci albi, ci nu flori
 Umplute de rouă. Eu stam pe trepte
 Ca şi cum mintea mea începea să aştepte
 Un gând lămuritor, o lumină
 În care îngeri topiţi se închină...

Cea mai frumoasă era liniştea
 Ce se înstăpânea peste criniştea
 Zilei...

Întrebare de copil sfios

Cine să laude se mai încumetă
Arhitectura ta umedă?

Ești atât de frumoasă că mi-e rușine
Când stai ,fără nimica, pe vine

Și curăți mazăre într-un lighean
Când aveam zece sau unșpe ani...

Iubitele distrug calești

Noi toți ne-am grăbit să scriem povești
În care atât de fragedă ești
Încât se dezbârnă sub tine calești.

Roțile sar, osia-și frânge
Inima până la sânge,
Un armăsar râde, iapa lui plânge.

Ci fesele-ți stau și în iarbă bombate,
Cu sânii atingi razele late
Ale zilei ajunse la jumătate...

Mai în glumă...

Mai în glumă, mai în joacă
 A-nceput moartea să-mi placă
 Drept subiect de promoroacă,
 De țurțuri de ghiață-n streșini,
 De ce bine-i când mai leșini,
 De copt o gutuie-n rolă
 C-o femeie ce-ți consolă
 Viața ce-i cam fără haz
 C-o schimbare de macaz
 Din șolduri pe la amiaz.
 Mai în joacă, mai în glumă,
 Mestecând întruna gumă
 Mentolată...

Mama (2)

Erai frumoasă ca un samovar din Ermitaj!
Când am ajuns în sala în care stăteai, la etaj,
Clocoteai de iubire pentru noi toți,
Fără sutien, fără chiloți,
Îndemnându-ne s-avem curaj
Să-ți pipăim alama fierbinte,
Să umplem pahare cu ceaiuri și-arome sfinte
De pe vreme lui Petru cel Mare
Și să bem cu disperare
Ca pe-o cumenicătură și hrană
Esența ta feciorelnică, Mamă!

Pastel livresc

Ninge ca-ntre măritate
Cu nimfetele fardate
Că-s cam vinete pe-aci
Citind Madame Bovary.

Ninge ca-n Karenina
Ce n-ar nimic pe ea
Și-i pe punctul de-a-ngheța
Cu Vronsky alături.

Ce-ncoace și încolo,
Ninge ca-n Manon Lescaut
Unde-n locurile joase-s
Legături primejdioase...

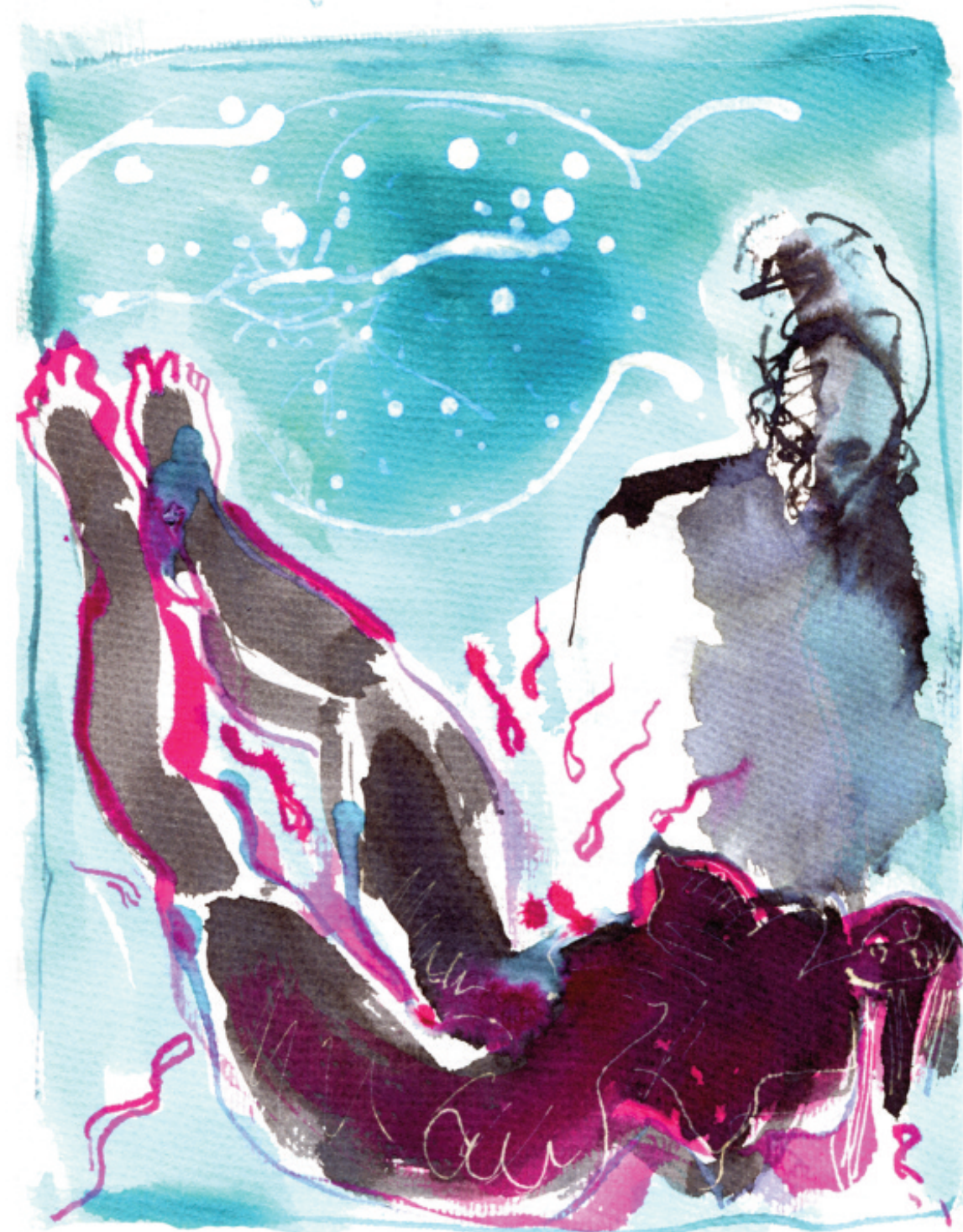
Elegie cu bostani

O, voi, bostani, magici bostani,
 M-au părăsit fragezii ani
 Când vă umflați prinși de un vrej!
 N-am mai găsit nici un prilej
 Sferele galbene să cânt
 Și-n luciul lor cum s-au răsfrânt
 Sâni iubitelor ce toate
 V-au luat în brațe, aplecate
 De se-nălța rochia la spate
 Și în atât de mulți, plini ani
 Vedeam și albi lor bostani
 Pe care-i pipăiam prin paturi,
 De îmi spuneau: Nu te mai saturi?
 Stai blând cu mama! Îracani!
 O, voi bostani, magici bostani...

Elegie

Lampă cu fitilu-n gaz,
 Moare badea de necaz
 Că n-ai cu dânsul orgasm
 Precum zânele din basm!
 Și-ar mai vrea, oh, ar mai vrea
 Prin sâni inima să-ți bea
 Cu tot cu sângele tău,
 Când te scalzi goală-n pârâu
 Și îți umblă mormolocii
 Ca drogați să-ți vadă flocii
 Și de ei să te tot tragă
 Să te-așeze pe o targă
 C-a s-ajungi caldă-n mormânt
 Lângă Dumnezeu cel Sfânt,
 Pupate-ar viermii frumos
 Și pe față și pe dos!
 Și cu cracii puși pe umeri
 Să poți stele să numeri
 Și să pută a femeie
 Până-n hăt Calea Lactee,
 C-oi intra până la os
 Ca s-ajungi în Macrocosm!

Odă

O, vremuri vrednice de-o odă,
Cînd băștile erau la modă!
Pe-atunci iubeam femei cu craci
Și țîțe pentru ciumpalaci
Și adoram buci mari, cu zbang!
Pe Cuza Vodă, într-un gang,
De se cutremurau pereții
Scriși cu plăcerile vieții...
Eram poet, erai studentă,
Trăgeai pe nas ca o dementă,
Iar eu beam zece mii de votci
În cinstea dulcii tale potci!

Constatare

Fix când ți se descarcă ultima baterie
Îți dai seama că scrisul e-o datorie
A ta, numai a ta,
Fiindcă altfel ai expia
Uite-așa,
Cum ți-ar da o sfârlă
Draga ta Mârlă;
Uite-așa,
Cum ți-ar da o tiflă
Draga ta Biflă!

Distih, oh, distih, ah, distih...

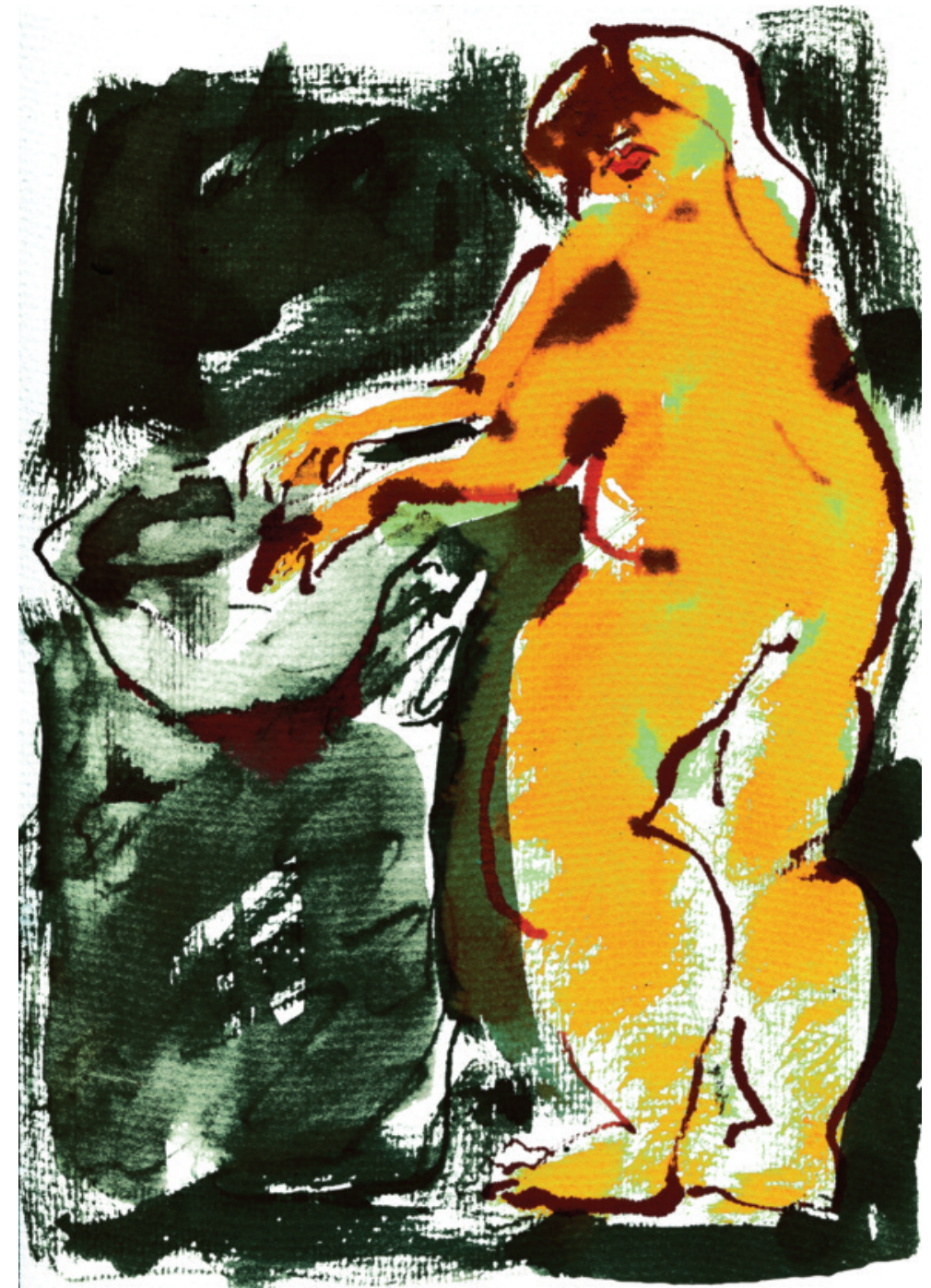
Distih, oh, distih, ah, distih
În care iar sufletu-mi stric!

Mai bine sonetul, sonetul
Ce rochia-ți scoate pe-ncetul,

Lăsându-te goală, vai! goală,
Când fierbe fasolea în oală

Și-afară-i o vreme nasoală,
Încât dai în mă-sa de școală,

Iubita mea gimnazială,
Durdulă și-atât de penală...

Dânsa, avida...

Dânsa era atât de frumoasă
 Și de femeie,
 Încât se părea că nici nu-i pasă
 Că s-ar putea să m-apuc să-i scriu o ODISEIE
 În care ar fi și Circe, și Calypso, și Nausicaa, și Penelopa,
 Toate deodată, grămadă,
 Ca să-i mai scriu (+ Elena!) și-o ILIADĂ!!!
 Iar dacă n-o satur, avida,
 Va trebui să-mpușc, nedezmățit, și ENEIDA...

Dragoste 1

Tu mi-erai atât de drag
De-ți lăsam zacusca-n prag
Și smântâna de pe oală
Și-așteptam în pielea goală
Să-mi descui și să-mi dai drumul
Să te-năbuș iar ca fumul
Ce-l scoate soba-nfundată
Cu dragostea mea de fată...

Tu-mi erai atât de drag
De-mi făceam cuib în hogeac.
Ca să-ți intre-n casă fumul
Când mă rog să îmi dai drumul
Sau să-mi ardă cuibu-n horn
Și la ceruri să mă-ntorn
Cu genele măturând
Lângă Dumnezeu cel Sfânt
Soarele, de praf, pe raze-n
Veșnicile după-amiaze...

Pastel

Ceaunul pus cu gura-n jos pe stivele de lemne
 Mai poate la scris versuri să mă-ndemne?
 Văd lucrurile, plantele și cîinii,
 Cînd merg, ținînd de toartă o căldare mare,
 Cu apă scoasă din adîncul rece al fîntîinii
 Și mărăriile miroase-a desfătare
 Ce mă așteaptă-n așternutul din odaie
 Unde nevastă-mea stă inocentă ca o claică
 De fin prin care sînt amestecate flori
 Spre-a mă-nvăța să am leneși flori,
 Asemuindu-i curul cu ceaunul
 Ce mă-mboldise-n taină să-mi dau drumul
 La poezie,
 Fir-ar al dracului să fie!!!

Horror

Căramidă roș de zid,
M-a făcut mama sordid:
Trag din mers, pleoape închid,
Umplu creierii cu vid,
Te las fără niciun rid
Dacă stai lângă agud
Cu țâțele de un pud
Și buci și la Nord și Sud
Și cracii în Est și-n Vest
Și sufletul de azbest

Foaie verde de arest
În W.C.-uri cu mascați
La femei și la bărbați
Prinși în flagrant cu căcați
În gară și-aeroport
Pân'ce nu vă mai suport
Să mă luați mereu de fraier
Și m-arunc spontan în aer,
Foicică de bomfaier!
Și mă-nalț trist și frumos,
Pielică merinos,
La cer ca Isus Hristos...

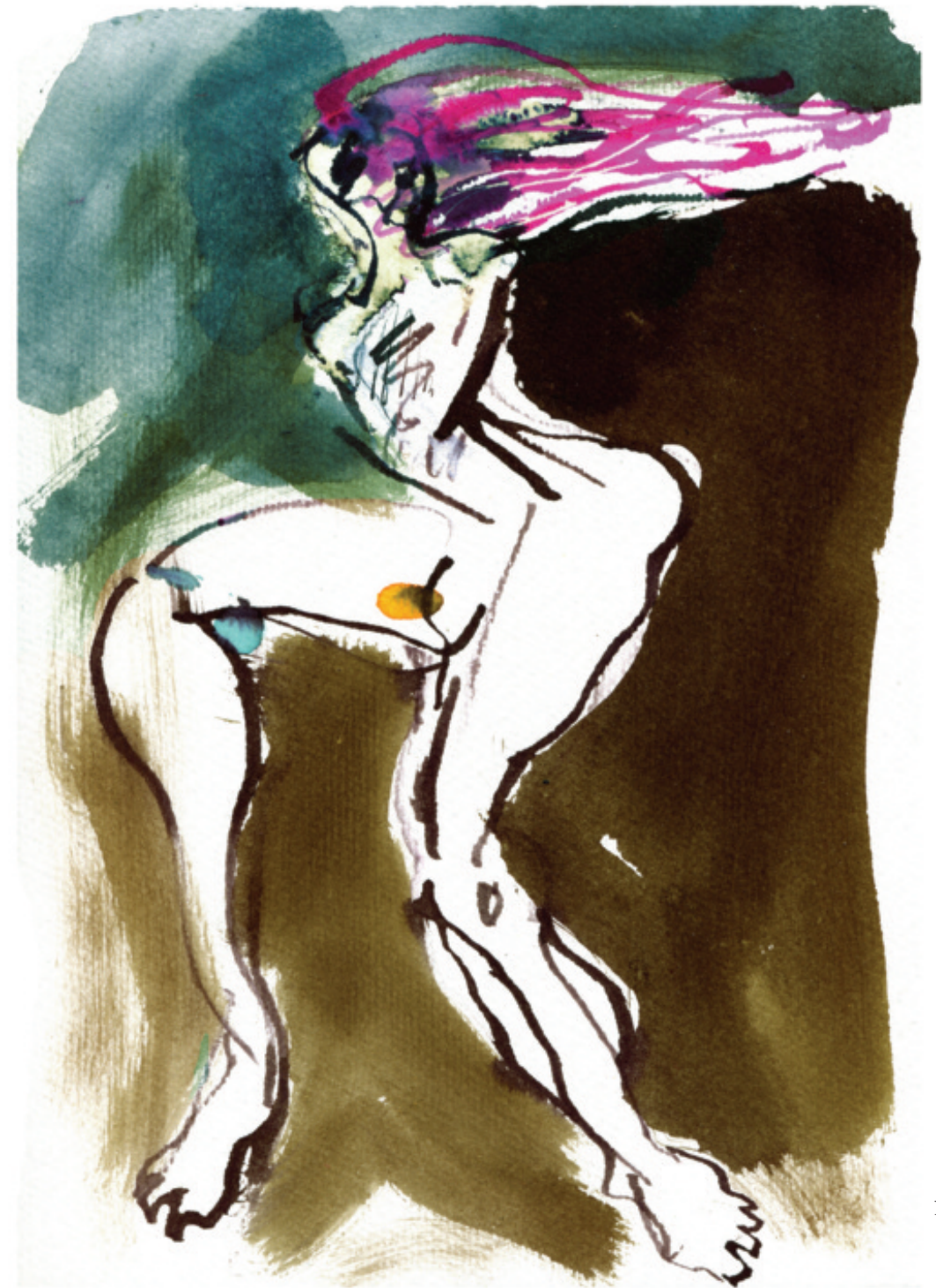

Toți îngerii-mi spuneau: „Ne pare rău“,
Și se îndepărtau de mine.
Mi s-a făcut deodată-atât de grea rușine
Încât nu mai vroiam să fiu văzut de Dumnezeu.
Stam singur și-ncuiat în casă.
Pe urmă-ai venit tu, ca o mătasă
Scăpată peste brațul meu.
Și-am ieșit iară
Să privesc cerul, pomii de odinioară...

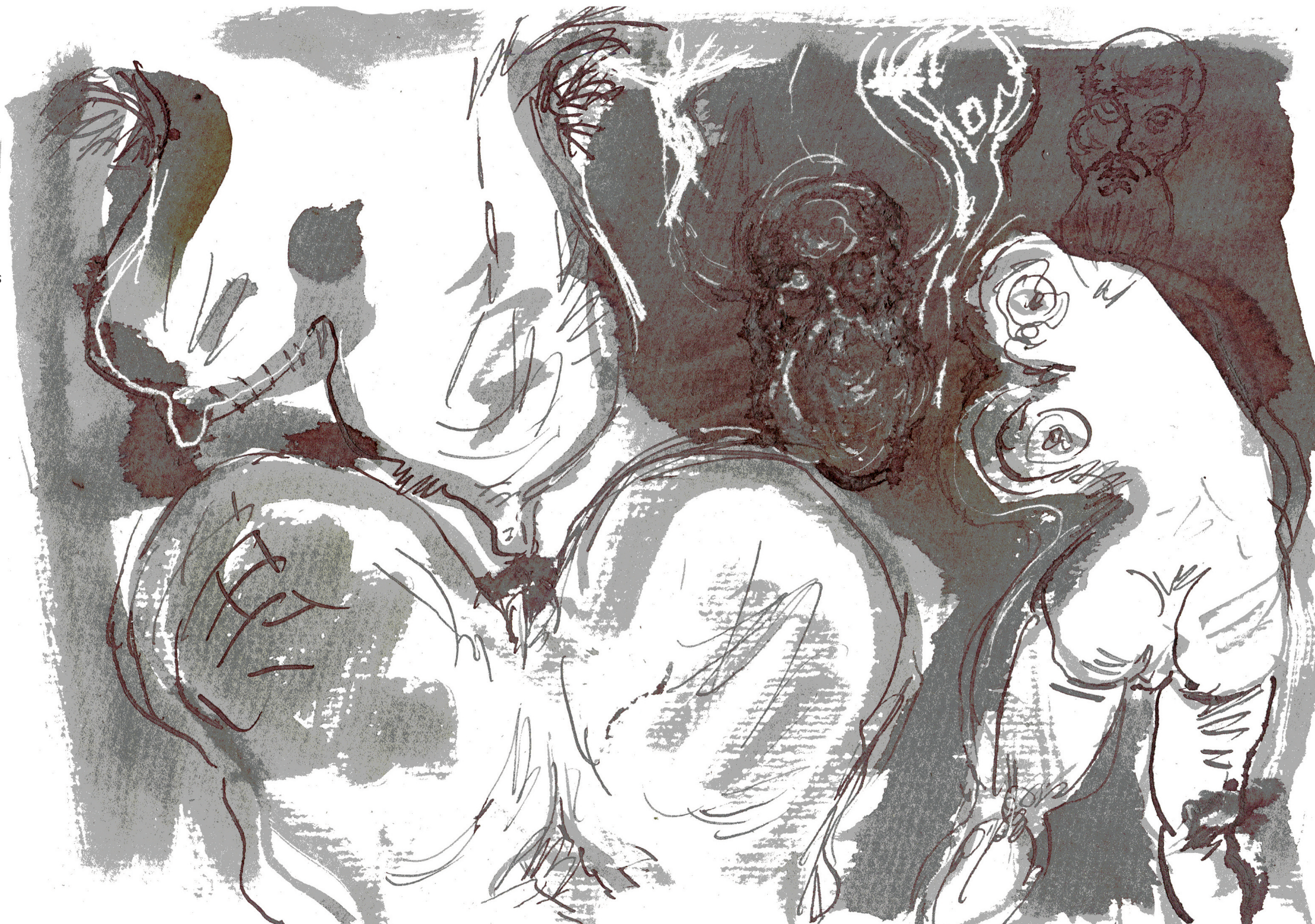
Sorcovă

Când te-am cunoscut, în April,
Aveai părul vernil,
Dar în octombrie,
Când frunzele se retrag
Din copaci
Aveai un păr roșu steag
Și erai numai craci!

A cincea sorcovă

Sorcova
 Fustă la
 Trupul tău nu-ngăduie
 Dumnezeu ce văduv e!
 Sfântul Duh și cu Hristos
 Îi sînt de niciun folos,
 Ci dacă se uită-n jos
 Vede-al buclor prinos
 Și-și coboară măreția
 La Maria, oh! Maria
 Și-și coboară pronia
 În pat la Fevronia
 Ca să-i sugă țîțele
 De lapte ca mîțele
 Ce crapă-n tindă de ger
 Lerui-Ler..

Regina Mab (3)

Tu linguseai lingurițele să vină pline cu dulceață la tine,
 Albinele nu-și mai duceau mierea la stup,
 Ci o lăsau să-ți picure-n locuri ascunse de trup:
 În subțiori, pe sfârcuri și în buric sau la și mai mare-adâncime.
 Oh, fețele de masă pluteau, plâpânde, cu grele castroane de maioneză,
 Scoteai din sărite, din tapițerii, orice pineză
 Ca să te-nțepe dulce-ntre țâțele mici
 Și-n jos, pân'la târlici.
 Chemai solnițe pline cu gеме de sare
 Să-ți dea gust bucatelor tale:
 Ceafă, șolduri și bucle-n floare
 Și ah! unor locuri de-a mai udă mirare
 A îngerilor ce-ți supravegheau
 Viața de zi și de noapte cu razele lor infraroșii,
 cu mămăruțe și cu Bau-Bau!

Soare oprit

Mă-nțepeneam ca raza unui soare
Nemișcător în carnea ta
Tăiată-anume și mirositoare
Spre a-mi primi lumina și-a mi-o-nfierbânta.

Totul a ars, veșminte, trupuri, iată,
Jur împrejur e o ruină!
Să fie dragostea de vină
Sau noi? Dar asta nu vom ști-o niciodată...

Pastel (3)

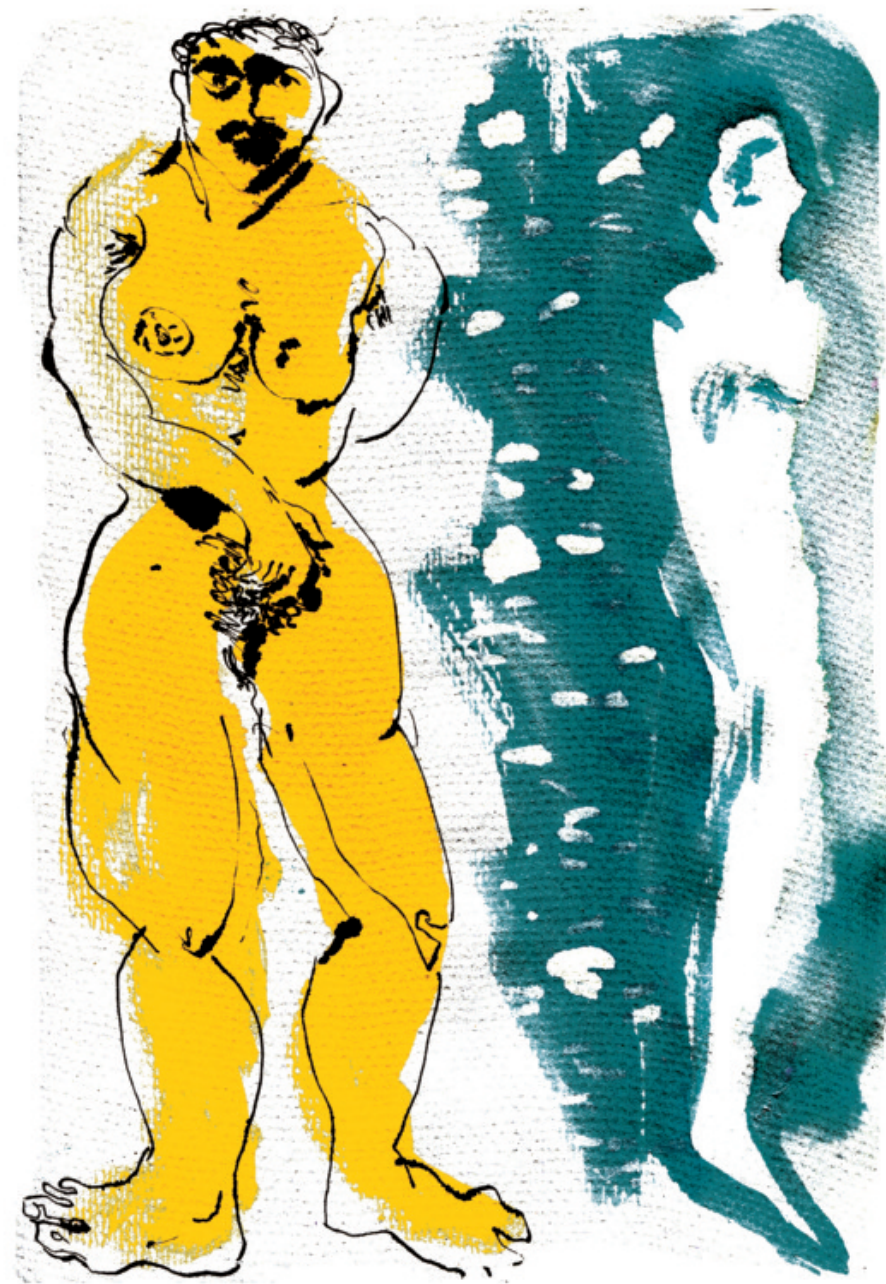
Ninge ca între virgine.
Fiecare fulg un crin e

Aruncat de Dumnezeu
Chiar din așternutul său

După ce-a dormit pe burtă
Până a făcut o scurtă

Fără ca să știe nimeni
C-a visat Marele Himen

Al de-a Pururea Mariei
Fecioara Bucătăriei!

Regina Mab (6)

Aveai curul cât polonicul
 Cu care puneam, din castronul de porțelan,
 În farfuria cu nimfinime ce-și îmbujorau pe marginile ei tiriflicul
 La masa așezată sub un castan
 Cu florile ca niște piramide, policandre, lumânări
 Simțite de tine cu-ale sânilor sfârcuri, eu doar prin nări,
 Pe moșia mea de la țară de-acum șaizeci de ani,
 Mistuiți amândoi de cinice, tandre-ntrebări.
 Și deodată mi-a trecut iute prin minte
 Să m-aplec peste tacâmuri și de țâțele tale așa și așa
 Să te trag pe fața de masă cu tot ce-i pe ea
 Iar tu să mă lași, gingașă, obscenă, cuminte,
 Să te-ntind printre fripturi,
 Să te consum cu mujdeiuri și murături,
 Dragostea me-a-nflăcărată să mi-o înduri!

Somnolență la Dolhasca...

De la ora cinci se face noapte.
Din farfurioară lînchesc lapte,
Lângă sobă, două mari pisici
Care scot din ele limbi prea mici.
Asta mă și tulbură dar și
Prind încet-încet a adormi...

Pentru cine să scriu?
 Pentru mine, mi-ai zis.
 Ai uita că am fost împreună și-n paradis?
 Ții minte farsa cu mărul?
 E timpul să le spui adevărul!
 Eram albă, înaltă, frumoasă
 Și curgeam ca un val de mătăasă
 Înspre tine mereu.
 Totdeuna am fost numai eu,
 Ce Dumnezeu!
 Cel mai mult mi-a plăcut când mi-ai luat o pizza
 Să-mi astîmpăr păpița.
 Apoi o șaormă;
 Fericirea mi-a fost enormă!
 Bine, -am răspuns,
 Corect!, am răspuns,
 Nu degeaba-s Isus!!!

Cântec din copilărie

„Podul de piatră s-a dărâmat,
A venit apa și l-a luat.“

Podul de wolfram, podul de platină,
De la o vreme șuvoaiele-l clatină.

Podul de aur s-a învechit
De când pe dânsul n-ai mai pășit.

Podul de fluturi, podul de flori
Mi te-aducea goală de subsuori.

Podul de rouă și de lumină
Mi te preface-n Pururi Virgină.

Podul de sânge dintre noi doi
Ne-a scurs iubirea-n pâlnii de-oloi.

Podul pe care nici nu îl vezi
Trec serafimii peste livezi...

Va urma 2

Unde ești, Trotineta Maria,
 Să mă duci către copilăria
 De pe Socola, când iubeam pe Gineta
 Dintr-a opta într-un hal fără de hal
 Și i-am făcut cadou un raportor de metal?
 Maică-sa lucra la „Țesătura“
 Și-ntre ture, ce tura-vura!
 Era curva cartierului,
 Mana cerului!
 Ba se ducea și-n Bularga,
 De-au luat-o, după o poștă, cu targa!
 Diriga m-a pus, în centru, să fac un test psihologic profund
 Și când i-a spus mamei c-am ieșit „geniu“ era să cadă în fund
 Și-a început să umble prin casă doar în combinezoane
 Și să-și facă bretoane!
 Iar eu citeam cam două-trei cărți de-aventuri pe zi,
 Fie ce-o fi!
 Dar știam tabla-nmulțirii cu șapte dumnezeiește
 Și uneori mi se părea că profa de rusă miroase a pește
 Pân'ce mămica (știind că sunt geniu!) mi-a demonstrat cu grație
 O menstruație!

Potocala

Portocală neagră,
 Pădădie grea,
 Cine să-mi mai dreagă
 Sufletu-ar putea?
 Solnița cea dulce,
 Cuțitul, pe masă,
 Lăsat să se culce
 Lîngă roua grasă?
 Frageda găleată,
 Scoasă din fîntîni
 Și-adusă de-o fată
 Cu toarta pe sîni?
 Portocală neagră,
 Pădădie grea,
 Cine să-mi mai dreagă
 Sufletu-ar putea?

Manea cu morală

Te iubeam cap-coadă
 Și tu, ce neroadă!,
 M-ai schimbat pe-un alt
 Ghiorțan mai înalt!
 Și ți-ai dus veranda
 Până în Thailanda,
 Să-l sature pe el
 Cu buci-ostropel!!!
 Morala!
 Împuți-ți-s-ar scrumbia
 (Împreună cu piftia
 Care-ți umple farfuria)
 Pentru toată porcăria...

Câteva sfaturi

Trebuie să lași să-ți zburde
Gându-n cuvintele-absurde.

Trebuie să ai curajul să-ți intre
Măreția-n cuvintele strâmte.

Și mai trebuie din nou să te nască
De-a Pururi Fecioara Cerească...

Vineri 13

Dacă astăzi este vineri
Ne simțim un pic mai tineri
Ne spălăm
Ne îmbrăcăm
Cu hainele din cuier
Și ne ducem la frizer!

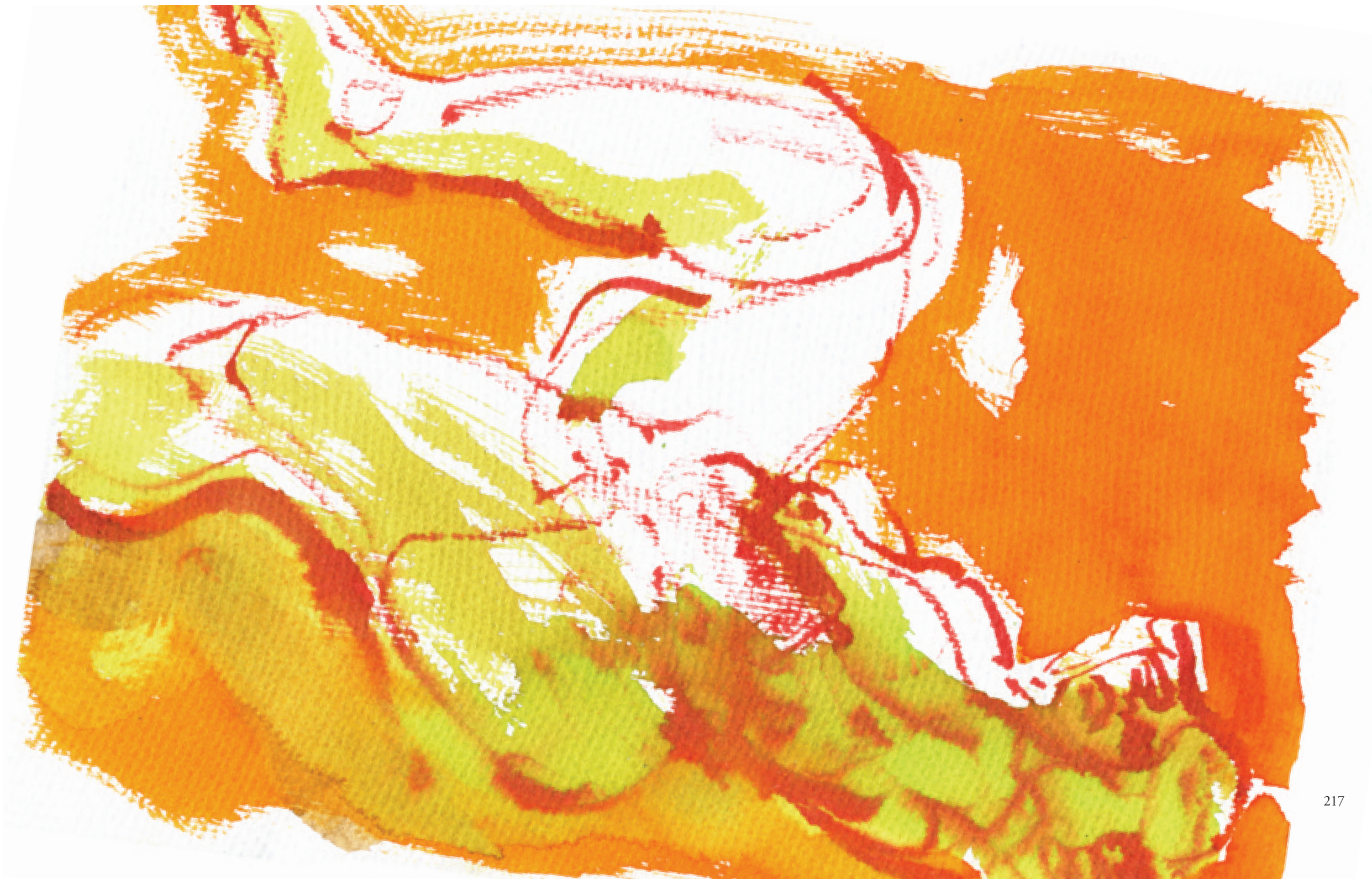
Va urma...

Sânii tăi scoteau din mături adânci lipitorile
 Și din osiile de la vagoane de marfă unsoarele
 Și din scoarța tulpinelor de pruni cleiul
 Și din sticlele din bucătărie uleiul.
 Cu ei puteai face chiar găuri într-un perete
 De care te împingeai mai cu sete;
 Mamă, tante, fecioară, ne sufocai
 Suită cu tot cu sfârcuri în vreun tramvai
 Ce gonea clătînându-se spre periferie
 Ca-n noi pofta de viață iarăși să-nvie
 Și când coborai ne uitam triști la ei
 Cum îi ții între brațe ca pe doi miei
 Ce trebuiau sacrificați, pe clipă pe dată,
 Într-o uzină dezafectată...

Cântec de dimineață

Ne întâlneam din ce în ce mai rar.
Ți-aș fi făcut o casă cu pereții din mărar
Și geamurile mari, din țiplă,
Dacă te uiți prin ele să le-auzi cum ți pă
Și ți-aș fi-adus doar apă de fântână,
Și de băut și de spălat, la îndemână,
Și uneori visam
Picioarele chiar eu că îți spălam
Și șoldurile și pe trup în sus,
Tot mai sfios, tot mai supus
Dorinței de-a te lua în brață,
Pân' se puna pe ochii tăi o ceață
A dragoste de dimineață...

Populare

Mamă, mamă ce sîni ai!
 Parcă i-ai adus din RAI,
 Să-i vedem că-s ditamai
 Și să ne rugăm cu spor
 Să ni-i dai pînă ne-omori
 De vii pe calculator...

*

Bine mi-a fost mie-n viață
 Să mă scol de dimineață
 Și să pun mîna pe tine
 Unde n-ai nici o rușine
 Și-i locul călduț și dulce
 De vin îngerii să-și culce
 Trupul lor lîngă al tău
 Din mila lui Dumnezeu
 Ceea ce nu-i deloc rău
 Ba chiar este ca-n poveste
 Cînd frumoasele neveste
 Rămîn grele fără veste
 Și nasc pruncii în neștire
 Prin paiele strînse-n șire
 Sau pe lîngă vreo fîntînă
 Scăpînd găleata din mîna
 Sau în grajd cu vaca blînd
 Alătura rumegînd
 Printre baligile late
 Svîrcolindu-te pe spate
 Cu zgaibele crăcănate...

Regina Mab (4)

Era subțirică și cu bucle-n grabă-atârnat
 De talie ca de-o creangă fructele coapte
 Ce-așteaptă să fie mâncate
 De din zori până-n noapte.
 Era dată dracului
 Cu țâțele mari și bumburoase
 Și gura roșie ca spuma caimacului pe floarea macului

 Și de gete lungi, unghioase

 Era dusă-n suflet, beton armat,
 Și cu mii de fasoane,
 Făcea din guma de mestecat roz baloane
 Și ți le pocnea în figură de rămâneai dezolat
 Dacă mizai să o pupi
 Și s-o-ndoi de s-o rupi
 În două,
 Înmieresmându-ți cearceaful cu-a mlacilor rouă...

Schițe pentru paradis (1)

În paradis este un singur bărbat și o femeie
Care zilnic se cam încheie
Pe la subțiori, pe la gură,
Pe la orice deschizătură
Și stă așa, ca o mură
Mare, ca o clătită
Ce-așteaptă să fie iubită
Și dezlipită....

Cântec pentru mirese

Cum făceam, cum nu făceam,
Tot de versuri mă apucam
Și cu sârguință îți descriam

Coapsele, țâțele, fesele
Cu bine'nțelesele
Cele două intrări ce le divulgă-n miresme miresele,

Când le desfaci,
De sub văluri, în doi albi craci
Ce se lungesc pân'la noi de la geți și de la traci!

Suvenir exotic

Mi-ai dat, să te țin minte,
Un pic de îmbrăcăminte

Pe care anume ți-o scoți
De unde nici nu socoți

C-aș putea-nchipui doar cu nasul
Savoarea ce-o are-ananasul!

Cântec de dragoste

Ea mă conduce-n moarte ținându-mă de mână.
Mânuța ei mai rece-i decât a mea, bătrână.

Cu ochii îmi dă viața, cu gura mi-o omoară.
Și asta pentru-a câta, vai, pentru-a câta oară?

Deasupra-ne-s puzderii de stele și de îngeri
Ce ne înneacă-n raze și-n falduri de răsfrângeri

Și totu-ncepe iarăși în rai, căci am uitat
C-am fost goniți de-acelaș nestăvilit păcat...

Ce mături desfătate...

Ce mături desfătate am de mormoloci!
 Cu mine nu e bine să te joci,
 Chiar dacă-ți stau mereu la îndemână,
 Și curvă adorată și stăpână,
 Temută și de îngerii pribegi,
 Foind prin aer făr' să-i înțelegi
 Că vor să țese-n jurul meu o plasă
 Să-mi poată prinde trupu-mi de mătasă
 Și sufletul, de-a Pururea Mireasă
 A Domnului ce să-i ucid mă lasă.
 Să-i gâtui blând cu nimburile lor,
 Să-i răstignesc pe tija florilor
 Doar după ce-i învăț să facă-amor...

Ce se aude când miroși

Dacă miroși se aude foșnetul acela dulce de mătase
Când mergi și se-ating, în ciorapi, două coapse!

Ardeleanca Nuți la Dolhasca...

Ardeleanca Nuți

Avea patima datului puței.

Fugise de soț, cu tot cu lucruri și haine e tocmai hăt, din Ardeal
Și un om ideal

Îi construisese o casă lângă bariera de-aici, în Dolhasca.
Dimineața-și trântea pe chelia lui basca

Și pleca la Pașcani, unde era muncitor la fabrica de zahăr,
De rămânea sărăcuța de Nuți singurea, fără mahăr,

Până noaptea, când venea muncitorul
De la Pașcani cu automotorul.

În timpul ăsta electricianul Vasilescu, să-i intre în grații,
Îi citea Nuței contorul, dar nu-i mai trecea kilowații

În registru lui gros.
Și omul ei ideal a bănuț că se-ntâmplă ceva necuviincios,

S-a prefăcut doară că merge la gară și s-a ascuns ub pat,
Și i-a prins pe electricianul Vasilescu și pe rdeleanca Nuți în flagrant de kilowat!

Deci l-a dezbrăcat
Și-n pielea goală pe electricianul Vasilescu de un stâlp de telegraf l-a legat
Și colectivității din drum i-a chemat

Să vadă cu toții

Cum ardeleanca Nuți, căreia nici pizda nu-i mirosea, îl bătea în cap cu chiloții

Și-l înjura

Iar Electricianul Vasilescu plângând se ruga:

„Oameni buni, dezlegați-mă, vă rog din suflet,

Ea m-a lăsat neforțată la locul ei umed!“

Cam peste o săptămână, bărbatul fiind dus iarăși a treabă

Ardeleanca Nuți a oprit un camion, a încărcat lucrușor cu lucrușor în grabă

Și-a găsit muncitorul casa pustie...

Iar de-ardeleanca Nuți nimeni nimic nu mai știe....

Cântec vigilent

Aveai bucele mari, parcă purtai o raniță
Plină cu droguri, să le treci peste graniță!
Te târai pe brânci pe fâșia aceea neutră, arată,
Pe care tu o mai arai cu țățele tale odată
Iar eu eram grănicerul
Ce și-a pus la bătaie tot flerul
Să te prindă-ntr-o noapte și în gheretă
Să te vămuiască pe-o extatică, dură banchetă...

Elegie la Dolhasca... (1)

Parfumul tare-al stivelor de lemne
În suflet prinde iarăși să mă-ndemne

Să car mari brațe și să fac surcele
Ca să aprind, muiate-n gaz, focul cu ele

În soba ce-avea rolă pentru copt dovleci,
Gutui și mere și-ncălzeua mâncărici reci,
Sarmale, borș de sfeclă sau ghiveci...

Era din teracotă și cu cahle
Pe care chiar nevastă-mea dintâia, ah, le

Tot închidea, numai în capoțelu-i roz,
Spre-a ne-arăta, săltând pe vârfuri, dalbu-i dos

Slăvit și jinduit de medici și săteni,
O, din întreg raionul Fălticeni!

Pe-atunci scriam versuri și la ședințe
Și-aveam putini, mărar, drept preferințe,

Roua din șanțuri și de pe traverse
Pe linia ferată-n brusturi șterse,

Lumina-mbujorându-mi cărămida
La colțul casei, râma și omida
Șomuzu-n care pescuiam doar porcușori
Lăsând drept nadă găini moarte uneori,

Sticle de lampă, clanțe, cuie inutile
Bătute-n tabla de pe-acoperiș, de gazdă, luni de zile,

Ba chiar inspectorii ce îmi ziceau că-i praf,
Trăgând c-un deget, în birou, pe-al meu dulap!,

(Eu, care am fixat grupa sanguină
La mii de oameni, făr' măcar o primă!!!)

Eterna cantonieră Sultânica
La barieră, nefăcând nimica,

Doamna Giudin cu fata-i studențea,
Certificat că e virgină îmi cerea,

Deși-mi era prea clar că nu se poate,
Vădindu-se-a fi luată pe la spate,
Când se ducea în Iași, la facultate!

Și Pasăre, surorile cu sifilis,
 Băgând comunele în boale și în vis,

 Fiica morarului, cea cu cojocu-ntors,
 Ce suburbii cu gura ei le-a stors,

 Closetul spațios, durat din scânduri,
 Cu un viespar ce mă-nțepa în gânduri,

 Tufe de oțetari, pietre, buloane,
 Țigăncile cu buci aliotmane

 Și cu păduchi în părul pubian...
 „Dar unde-s și nămeții de mai an“,

 Sfântă Marie, Maică și Fecioară,
 Din tinerețea mea de-odinioară?

Cântec trist

Curviștină crină
Lacrimă salină
Picioaroange
Goange
Unghiuțe cange
Suflare de votcă
Iz briz-briz de potcă
Îmi umbli prin suflet
Umejoară-n umed
Și mă lași mai cârpă
Ultima mea târfă
Dulce ca o bârfă...

Distihuri

Până când, Doamne, până când
O să fac versuri pe pământ?

Mai bine i le-aș scrie-n rai
Pentru o Evă ditamai,

Frumoasă cum numai în vis
Mărul să-i muști ți-a fost promis...

Ce se vede când te uiți

M-am uitat prin crăpătura
Ușii ca să-ți văd făptura!

M-am uitat pe ferestruică:
Ce cur mare aveai, puică!

M-am uitat, m-am tot uitat
Până ce la rost m-ai luat,
Însă nu te-ai îmbrăcat!

Publicitate de hobbit (2)

Dacă astăzi este joi,
Bea un kilogram de-oloi
Și-o să ai un dinapoi
Tunat
Și beton armat!

Scrisoare

Trimite-mi păduri,
 Nesfârșite linii ferate,
 Macaze unse pe inimi
 Cu uleiuri de chimen
 Și păcuri ațăătoare,
 Trimite-mi ce ai mai pur,
 Trimite-mi tot ce se poate.
 Trimite-mi izvoare
 Doar de ciute și cerbi alintate,
 Trimite-mi un nor în formare
 C-o zeiță culcată pe spate,
 Trimite-mi dealuri cu vii
 Tomnatice, înciorchinate,
 Și nu te sfi,
 Trimite-mi chiar rochia ta
 De mireasă.

 S-o adulmec aş vrea,
 Sângeroasă...

M-ai învățat că ești! Concret
Ca o crăpătură-ntr-un zid vărut.
Ca un geam prins în chit,
Ca un gard, ca o piatră, ca un scaiet
Înflorit ce se zbate în vânt.
M-ai învățat că ești. Și că sunt!

Mă adorai

Mă adorai cu tot cu extrasul de cont,
Iubito în bascheți și-n șort
Ce-ți lucrai fesierii la sală
Să fii cea mai faină gagioală.

Ce frumos mă băteai
În taxi c-o poșetă de firmă!
Taximetristu-a frânat în tramvai.
Martorii toți o confirmă!

Ce romantică îmi zmulgeai părul
Meu alb de poet al cetății,
În numele dragostei și-a demnității,
De-mi dădea borșul pe nas,
De-mi scoteai zerul,
Și-mi tremurau și chiloții!

O, toate acestea în suflet le port:
Și bascheții și strașnicul șort
Și caftul din taximetru
Oprit în plin centru...

Erai temperamentoasă, rârâită și lirică,
Îmi citeai din Pușkin și Nichita Stănescu,
Aveai o mare experiență empirică
După cum e firescu...

Zacusă din hribi

Cleuța, nevasta celor doi veterinari,
Avea talia subțirică, țâțele mari

Și la cur rea de muscă.
Dar făcea cea mai bună zacusă

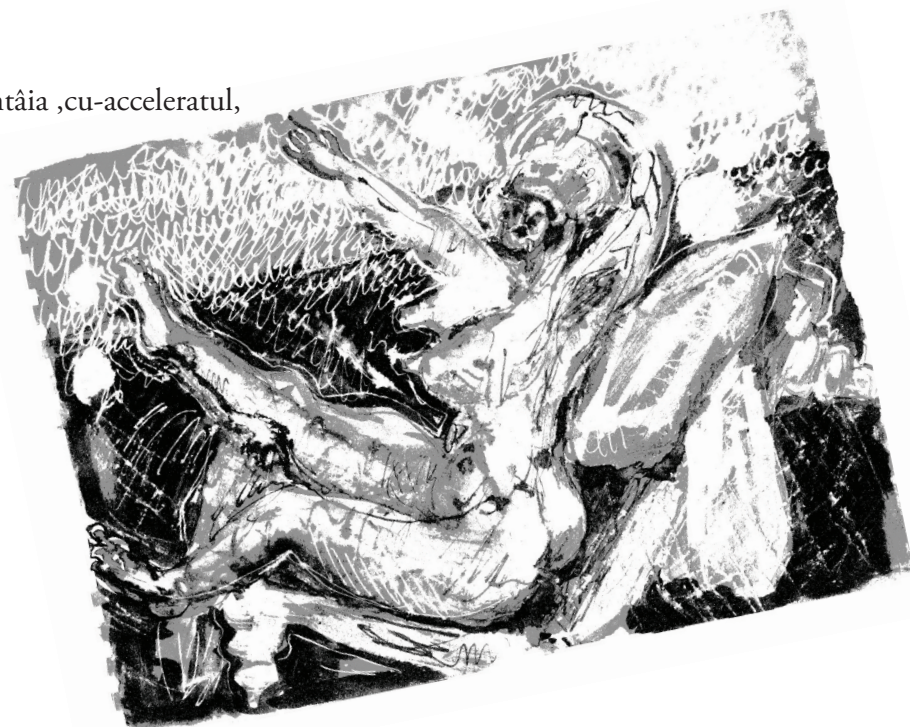
Din ciuperci, mai cu seamă din hribi.
De-aceea bărbații se purtau milostivi

Cu poftele ei
Și-i cumpărau baticuri bălțate și mulți cercei

Și-o duceau la spectacole date de-„Ansamblul Ciprian Porumbescu“,
După cum era și firescu.

Și seara se-ntorceau la clasa întâia ,cu-acceleratul,
Să dăr' me cu dânsa iar patul!

29 octombrie 2015

Cântecel de căpșunea

Ei îi era somn de atâta singurătate,
Dormea de frică cu ochii deschiși.
Îngerii toți o pândeau din tufiș
Să-i vadă picioarele lungi dezbrăcate
Spre-a i le mirosi pe furiș
Acolo unde ele se împreună
Într-o căpșună zbatută în brumă,
Oh, Doamne, mustoasă și bună!

Cana

Am încercat toată viața să scriu o cană. O, nu despre cană, ci O CANĂ!!! M-au fascinat îndeosebi cele de lut, zmălțuite savant și zvăpăiat, încăpătoare, adevărate cetăți medievale, cu toarta tandră, trubadurescă, turnuri cu buze groase, sclipinde în lumina albă, galbenă, sîngerie, rigori de glorie împotriva năvălirii fluturilor, edificii trainice, înfiorate dulce în temeliiile apăsînd miezul pămîntului, abia reușind a fi ridicate de mîinile leșinate pe marginea fotoliilor searbăde către gîtlejul veșnic înămolit de limbă.

Am bîntuit (mintea-mi era bălțată de iluzii, zbîrînită de titireze dințate!) talciocuri tolonite impudic, am cotropit minușios, în goana lentă a melcilor, iarmaroace, am borfăit fanatic bîlciuri și tarabe nomade. Banalele magazine de obiecte casnice mi s-au părut nedemne de orgoliul meu de înger. Speranța nu mi-a fost abătută de nimic. Nici măcar de avertismentul sever al bolii, de dezastrul dragostei, de umilințele slujbelor abrutizante. Într-o dimineață de august, exasperat de neșansă,

destrămat nerv cu nerv de rușine, mi-am răvășit pe podelele camerei manuscritele clocite în lăzi de carton și-n geamantane fără mîner. O foaie pătrată, liniată feroce, mi-a pupat răutăcios presimțirea. Transcriu. Pur și simplu și în vis: "Din dulapuri adînci, nări moi ne pîndesc, ne miroasă. Noi sîntem stăpînii lor albi, oamenii mari de mătăasă. Nesfîrșită-i răbdarea și chinul de-a ajunge la guri lucitoare prin aerul rupt de fecioare mult mai subțiri decît spinul." Niște căni, îmi zic. Dar CANA?

De-a puparea pan se termina

pupeuri pe dalbele-ți pneuri,
 pupoaice pe caldele tale pulpoaice,
 pupane pe dulcile-ți rane,
 pupeice de doua copeice,
 pupandre pe visele-ți tandre,
 pupoase să-ți intre în oase,
 pupile să ai sub lentile,
 pupele-ntre patru dantele
 ascunse și unse și-n spume preagrele,
 pupoaie ce-ncet te îndoaie ,
 pupiste-n batiste...

Atelier

Cuprins

Îmbătrânim de dragul morții...
Variațiuni pe aceeași temă...
Regina Mab
Colind (2)
Rugăciune
Auzită la „tavernă“
Uneori...
Colind (1)
Rugăciune (3)
Sorcova a treia
Dojană

Auzită la „bază“
Cântec trist
De dezvoltat...
De dezvoltat... (2)
Numărătoare completă
Mama (3)
Mama
Pastel în marș săltat
Am început să scriu cu creionul...
Basm vechi de-un an
Sărbătoare

Rugăciune 2

Când florile...bla-bla...
Antrenament pentru un testament

Constatare de hobbit bis
Cântecel de fițe cuminiți
Amintiri din rai...
Elegie la Dolhasca (4)
Noi am uitat... (bis+)

Moulin Rouge
Manea...
Melodie

O!
Foaie mov...
Puturoșea în așternuturi...
Regina Mab (5)
Cântec de amor
Rugăciune-n gând de dimineață
Basm vechi
Sorcova că stau de șase

Cântec de înger...

Uimire
Regina Mab (2)
Sorcova a patra (succinta)
Strigături
Aș vrea...
Constatare de hobbit
Avertisment!
Poem liric...
Auzită la „tavernă“
Dorință
Elegie la Dolhasca (3)
E sâmbătă
Mi-am pus busuioc sub pernă
Olfactivă
Poem cu vampiri
Cântec pierdut...
S-a sculat poștașul Traian in Dolhasca
Pastel (2)
Modernizare
Moment liric la Dolhasca
Ne-am întâlnit în ore grave...

Liniștea...
Întrebare de copil sfios
Iubitele distrug calești
Mai în glumă...
Mama (2)
Pastel livresc
Elegie cu bostani
Elegie
Constatare

Dânsa, avida...
Dragoste 1
Horror

Sorcovă
Regina Mab (3)
Soare oprit
Pastel (3)
Regina Mab (6)
Somnolență la Dolhasca...
Cântec din copilărie
Va urma 2
Câteva sfaturi

Vineri 13

Va urma...

Cântec de dimineață

Regina Mab (4)

Schițe pentru paradis (1)

Cântec pentru mirese

Suvenir exotic

Cântec de dragoste

Ce māluri desfātate...

Ce se aude cānd miroși

Ardeleanca Nuți la Dolhasca...

Cântec vigilent

Elegie la Dolhasca... (1)

Cântec trist

Distihuri

Ce se vede cānd te uiți

Publicitate de hobbit (2)

Scrisoare

Mă adorai

Zacuscă din hribi

Cântecel de căpșunea